

Hírmondó

Gelle Község Önkormányzatának lapja

**Áldott
húsvétot!**

BEKETFA ♦ CSÉFALVA ♦ CSENTŐFA ♦ EGYHÁZGELLE ♦ KISBUDAFÁ ♦ NAGYBUDAFÁ ♦ ÓGELLE ♦ PÓSFA

Ingyenes kiadvány • 2025. április • XXIV. évfolyam, 1. szám • www.egyhazgelle.sk • www.obecholice.sk

„A KÖLTÉSZET AZ EMBERISÉG LELKI TÁPLÁLÉKA”

61 éve minden évben április 11-én, József Attila (1905–1937) születésnapján ünnepeljük a magyar költészet napját. Nem véletlenül, hisz ő a huszadik század egyik legkiemelkedőbb költője, aki verseivel nemzedékek sorát tanította és tanítja ma is. Mivel „a költészet az emberiség lelki tápláléka”, ezért mindig fontos szerepe lesz az életünkben. A vers olvasása közben nemegyszer az olvasó azonosul a költővel, sokszor úgy érzi, hogy a vers neki íródott. Biztosan azért, mert a költő ugyanazon a lelki vívódáson ment keresztül, mint a tisztelt olvasó. Az irodalom nagyjai hasonló lelki gyötrelmekkel, szerelmi csalódásokkal, mindennapi gondokkal, nemegyszer anyagi nehézségekkel, meg nem értéssel küszködtek, mint minden halandó ember, csak ők írói tehetséggel megáldva versbe foglalták gondolataikat, bajjaikat, fájdalmaikat. Ezért a vers olvasása közben az ember saját életére talál benne utalásokat, válaszokat, amelyeket egyedül nehezen tudna megfogalmazni. Magyar költőóriásaink verseik által tanítanak, nevelnek mindnyájunkat, rámutatnak az élet fontos dolgaira. Legszebb verseikben megjelenik a hazaszeretet fogalma, úgy, ahogyan Radnóti Miklós „Nem tudhatom” c. versében gyönyörűen fogalmazza meg a szülőföldje iránti ragaszkodását:

*„Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent,
nekem szülőhazám itt e lángoktól ölelt
kis ország, messzeringó gyerekkorom világa.
Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngye ága
s remélem, testem is majd e földbe süpped el.”*

A magyar költészet napján nem feledkezhetünk meg egy másik évfordulóról, ugyanis 125 évvel ezelőtt, szintén április 11-én, Kassán született **Márai Sándor** író, költő. Ő a 20. század jelentős irodalmi személyisége, akinek örök érvényű gondolatai és érzései a mai kor emberét is ugyanúgy képesek megszólítani. Élete nagy részét emigrációban élte, a honvágy évtizedeken át gyötörte, hiányzott neki a nyelv, igazi szerelme volt Budapest. Mély, szívből jövő gondolatokat írt a hazáról

„... A haza nemcsak föld és hegy, halott hősök, anyanyelv, őseink csontjai a temetőben, kenyér és táj, nem. A haza te vagy, szőröstül-bőröstül, testi és lelki mi-

voltodban; ő szült, ő temet el, őt éled és fejezed ki, mind a nyomorult, nagyszerű, lángoló és unalmas pillanatokban, melyek összessége életed alkotja. S életed a haza életének egy pillanata is.”

IDŐSZERŰ GONDOLATOK

Békésen, karácsonyi hangulatban érkezett közénk a 2025-ös esztendő. A legtöbb ember a családjában

meghitt légkörben töltötte az év első napjait. De mégis volt valami nyomasztó, aggodalomkeltő a levegőben, hiszen a körülöttünk lévő, és várható új világrend, s vele együtt, nem kevésbé a mi községünk jövője is volt a tét egy másik földrész választási eredményétől függően, amit viszont sokan nem szerettek volna a véletlenre bízni. Nos, éppen ez okozta a szokatlan feszültséget felettünk. Nem kellett azonban sokáig várni, az eredmény megszületett és győzött a béke, vagy inkább egyelőre a béke iránti szándék. Legalábbis ezt hittük. A legnagyobb meglepetésünkre viszont az Európa, a mi Európánk érdekeit (?) helyettünk képviselő garnitúra a kudarcotlóp bepánikozva megdöbbenően, mégis háborúért kiáltott, s kiált a mai napig is.

De mit jelentsen ez? Milyen politikus, milyen ember az, aki a mások nevében, hamisan, más népek feláldozásával hősködve, de valószínűleg a saját bőrét mentve háborúért kiált?! Egyáltalán, milyen háborúért, kinek a háborújéért kiált? Miféle háborúra akarnak költeni százmilliárdokat a mi pénzünkéből, miféle háborúba akarnak küldeni fiainkat, vagy minket, mindnyájunkat.

Vagy csupáncsak kibújt a szög a zsák-ból? Ezek után ki is valójában az agresszor, és ki az áldozat? Nos, hovatovább, az az érzésem, hogy újra világgraszoló átverésnek vagyunk tanúi, és egyben áldozatai, amelyet ha a józan észnek nem sikerül megállítania, akkor ugyancsak kérdéses, hogy megünnepelhetjük-e ennek az évnek a végét. A józan eszből viszont sajnos kevés van, bár az „uralkodni vágyóknak” még az a kevés is sok lehet.

Tehát forr a világ körülöttünk. Csak ki ne fusson a fazékból, mert annak keserű lesz a leve az egész világ számára az biztos. Már ha valaki túl éli egyáltalán. Pedig túl kell élnünk, mert nyakunkon a tavasz és „ha egyszer tavasz akar lenni: az összes jégpáncél hiába erőlködik és tiltakozik” (Juhász Gyula). Jött is a tavasz, hozva magával a várva-várt kikeletet a maga lágyan meleg, verőfényes első napjaival, de sajnos nem sokáig, hiszen nem csak az időjárás, de a tavaszi közhangulat is összeomlott a

rémhír hallatán, miszerint „valahogyan” újra egy vész, egy vírus lepte el régióinkat, mely ugyancsak megváltoztathatja elkövetkezendő napjainkat. Bár az emberre nem veszélyes a vírus, de annál embert próbálóbb napok következtek, hiszen a mezőgazdasági és háztáji állatállományok az egyik napról a másikra életveszélybe és a megsemmisülés határára, sőt azóta annak a közepébe kerültek. De valami, mégsem volt rendben. Mintha csak egy ajtó zárult volna be ádázul előttünk. De „amikor egy ajtó bezárul előttünk, egy másik mindig ki szokott nyílni. A gond az, hogy a bánatunkban gyakran túl sokáig vesztegeljük az időnket a bezárult ajtó előtt, és nem vesszük észre, melyik ajtó tárult ki és várja beléptünket”. (Alexander Graham Bell)

Már majdnem a vesztünkbe hagytuk sodródni magunkat, amikor közülünk egyvalaki mégis észrevette a kitarulni készülő ajtót. Észre vette, mert észre kellett vennie, hiszen a jövője, az élete volt a tét. Ez az ember a mezőgazdász, a parasztember volt. A parasztember, aki teljesen együtt él a természettel, a teremtséssel. Életének tán nem is volt olyan mozzanata, amit ne határozott volna meg a természetnek a teremtsének a működése, s teljesen belesimult az őt körülvevő világba. Ő a természetben él, a természetért él. A Teremtője adta lehetőségekkel él. Léte a mi létünk alapvető feltétele. Ezért meghallva sikolyát, nem lehetett, nem szabadott egyedül hagyni Őt nagy bajában. Elindított valamit, ami összehozott mindnyájunkat, összeterezt egy útra, melyet sikerrel megjártunk, esélyt harcolva ki embernek, állatnak egyaránt. Az Isten áldja meg Őt érte!

És lám, a szorítás engedett, sőt elég gyorsan ráébredtett sok elhanyagolt, vagy éppen elkapkodott döntést a tévedésre, a kellemetlen, de kikényszeredett beismerésre, vagy legalábbis az esetleges helytelen döntések óvatos helyrehozására, melyek meggondolatlanul és feleslegesen visszafordíthatatlan mély sebeket okoztak a szívekben, s lelkekben egyaránt.

Nehéz napok voltak ezek, de ahogy Elvis Matthew Urban írja „nem az a fontos hogy milyen nap van, hanem az, hogyan fogjuk eltölteni. Boldogan, vidáman, vagy magunkba roskadva bánom. Mindig van minek örülni a nehézségek ellenére, csak észre kell vennünk a porszemnyi jót, és a napunk csodás lesz.”

Egyik kedves barátom mesélte, hogy amikor szinte irigykedve megkérdezték tőle, hogy hogyan tud ő mindig olyan vidám és optimista lenni, így válaszolt: „Nézd - ma is felébredtem, a párom mellett ébredhettem, volt hol aludnom, van mit ennem, van megélhetésem és ma is megtudtam ölelni a családomat. Van hittem, tudom, hogy valaki odafigyel és vigyáz rám. Mi kell ennél több?”

Igen, hálások lehetünk minden megélt napunkért, és ekkora optimizmussal, hittel könnyen elejét vehetünk minden nehézségnek, megélt igazságtalanságnak, hátbatámadásnak, továbblépve magunkért, másokért egyaránt. Cody Bret mondja egyik írásában: „Sose haragudja arra, aki elárul, még ha a barátság, vagy a család nevében is teszi. Csak hajolj meg elegánsan, és élvezd az utadat. És emlékezz... abban a pillanatban, amikor elgondolkodsz azon, vajon megérdemelsz-e jobbat, - tudd, hogy igen.”

Tehát sose adjuk fel, kiváltképp akkor ne, ha lépten-nyomon külső behatások ügyeskednek körülöttünk, kísérleteznek velünk! Tanuljunk a földjét szerető, kitartó mezőgazdásztól, földművestől, parasztembertől, mindazoktól, akik az apáink, nagyapáink útját járják.

Fekete István írja: „A föld szeretetét nem lehet megtanulni. Csak az tudja becsülni és értékelni igazán, aki beleszületett ebbe a környezetbe, aki már gyerekkorában felismeri és meglátja benne a szépséget, a föld adta lehetőséget és értéket. Elkápráztat és megbabonáz a természet eme varázslata, és azon vesszük észre magunkat, hogy mi is, lassan a föld igazi gyermekeivé válunk. Aki egyszer kezébe veszi a gyeplőt és beáll a természet örökös körforgásába, nap, mint nap, évszakról évszakra, becsülettel és hűséggel végzi a nehéz feladatot, végül megkapja méltó jussát, mert, akik munkát vetnek, majd munkát aratnak. Közben a föld - a hűséges öreg föld elvégzi a többi. Nem tanítják ezt semmiféle iskolában, apáról fiúra száll az örökség, és az élet az igazi tanítómester.”

Tanuljunk hát Tőle! Úgy legyen!

Községünk minden lakosának kívánom, hogy a tavasz hozza el számára a napfényes, virágillatos, madárdalok kikeletet, beteljesedve egy mélységes testi lelki újjászületéssel.

Tisztelettel

Iván Lajos polgármester

Márai Sándor lélekemelő verse az „Ajándék” címet kapta, amelyben a költő háláját, köszönetét fejezik ki a mindennapok, a teremtett lét iránt. Ebben a versben Márai a létezés mélységeit és az emberi kapcsolatok bonyolultságát tárja fel, meglehetősen lírai és elgondolkodtató módon.

A költészet napján az egész Kárpát-medencében irodalmi előadóestekkel, könyvbemutatókkal, költőtálalkozókkal és versenyekkel tisztelegnek a magyar líra előtt.

Nálunk, Gellében, a helyi kultúrház szervezésében 2025. április 11-én faültetésre került sor a templomtéren, kedves költőnk, Zirig Árpád jelenlétében. E jeles alkalomra saját verssel készült, melyet személyesen olvasott fel a költészetet, kultúrát kedvelő közönség előtt. Ezen a napon a Csemadok helyi alapszervezetének újraalakuló ülésére is sor került a gellei kultúrházban.

Nagy Attila igazgató úr beszámolója szerint az Egyházközségi Alapiskola idén is különleges módon ünnepelte a Költészet napját: „A tavaszi szünet előtt egy izgalmas versíró pályázatra hívtuk diákjain-

**És mégis, ma is, így is,
örökké mennyit ad az élet!
Csendesen adja, két kézzel,
a reggelt és a délutánt,
az alkonyt és a csillagokat,
a fák füledt illatát,
a folyó zöld hullámát,
egy emberi szempár
visszfényét,
a magányt és a lármát!
Mennyit ad,
milyen gazdag vagyok,
minden napszakban,
minden pillanatban!
Ajándék ez,
csodálatos ajándék.
A földig hajolok,
úgy köszönöm meg.**

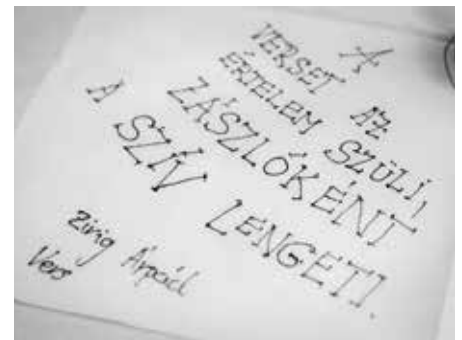
kat, amelyet három kategóriában hirdettünk meg. A cél az volt, hogy minél többen bekapcsolódjanak és megmutassák tehetségüket, hiszen a költészet nemcsak irodalmi alkotás, hanem egyben önkifejezési forma is. A pályázat résztvevői választhattak

a megadott témák közül, de természetesen lehetőségük volt szabadon választott témában is verset írni. A beérkező alkotásokat szakmai zsűri értékelt.

A versíró pályázat nemcsak színesítette diákjaink mindennapjait, hanem lehetőséget adott a fejlődésre, a kreativitás kibontakoztatására.”

Büszkén mondhatjuk, hogy méltó módon megemlékeztünk a magyar költészet napjáról. Bízunk benne, hogy a jövőben is lehetőségünk adódik ilyen színvonalas rendezvénysorozattal emlékezni e jeles ünnepre, mert a magyar irodalom, a költészet, a kultúra iránti szeretet nélkülözhetetlen megmaradásunk szempontjából.

szerk.

„szükséges, hogy vers írassék,
különben meggörbülne
a világ gyémánttengelye”

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK ÉLETÉBŐL

Vízkereszt – Urunk megjelenése

Január hatodika Vízkereszt, avagy Urunk megjelenésének ünnepe, a katolikus egyház egyik kiemelkedő napja. Vízkeresztkor hagyományosan vizet szentel a szentmise elején a szertartást végző pap. Innen származik az ünnep közismert elnevezése. Az egyházközség templomban is vízszentelésre került sor, amelyből a szentmise után a hívek hazavihettek otthonaikba.

Bognár Gergely atyára emlékeztünk

Január 31-én falunk szülöttére, Főtisztelendő Bognár Gergely protonotárius kanonokra emlékeztünk. Az ünnepi szentmisét Gábor atya, Bognár István atyával, Győr-Ménfői plébánossal közösen mutatta be. E napon Bosco Szent Jánosra emlékezett az egyház, az ő nagyságát, példáját emelte ki István atya a homíliájában, természetesen Gergely atya egyenességét, a felvidéki magyarság iránti szeretetét is megemlítette.

Gyertyaszentelő Boldogasszony

Február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén a hívek gyertyáinak megszentelésére került sor az egyházközség templomban. Ezen az ünnepen arra emlékeztünk, hogy Szűz Mária 40 nappal Jézus születése

után bemutatta gyermekét a jeruzsálemi templomban.

Balázsáldás

Február 3-a, Szent Balázs püspök és vértanú emléknapja. Ezen a napon az Anyaszentegyház szentmise keretében kéri a vértanú püspök közbenjárását és áldást kapunk a torokbetegségek ellen. Szent Balázs püspök ünnepén Gábor atya a szentmise vé-

gén balázsáldásban részesítette a híveket.

Hamvazószerda

Március 5-én, hamvazószerdával, mely egyben szigorú böjti nap is az egyházban, megkezdődött a 40 napos nagyböjti időszak – a bűnbánat ideje. E napon az egyház az élet mulandóságára emlékezteti és a bűnbánatra szólítja fel a híveket. Az Egyház a figyelmet elsősorban Krisztus személyére és a megváltásra irányítja. A nagyböjti időszak liturgikus színe a lila. II. Orbán pápa 1091-ben rendelte el, hogy ezen a napon a papok minden keresztény homlokát hamuval jelöljék meg. Gábor atya az esti szentmisén a fejünkre szórta a bűnbánat jelét a következő szavakkal: „Emlékezz ember, hogy porból lettél és porrá leszel”, illetve „Térjete meg és higgyetek az evangéliumban.”

Szent József napja – az apák ünnepe

Március 19-én megemlékeztünk Szent Józsefről, a családok védőszentjéről és oltalmazójáról, aki az imádság, a békesség, az igenek embere volt. A szentmise előtt imaájtatosságot végeztünk Szent József tiszteletére. Ő az igazi férfi példakép, aki megmutatta, hogy az igazi hatalmat és tekintélyt nem az erős, kemény szavak jelentik,

hanem az önfeláldozás és a szolgálat, a szeretet és a felelősség.

A Mária Légió fogadalmújítási ünnepe – Acies

Március 22-én a Mária Légió legnagyobb ünnepére, az „Acies”-re került sor a Csallóközsütörtöki Szent Jakab templomban. Imádsággal és énekkel készültünk a szentmisére, melyet Főtisztelendő Kiss Róbert, a Nagyszombati Főegyházmege általános helynöke mutatott be, aki a szentbeszédében buzdított a Mária Légió alappilléreinek buzgó megtartására. A szentbeszéd után a Mária Légió aktív tagjai a Szűzanya oltára előtt megújították fogadalmukat. Az ünnepi szentmise után agapéra került sor a csallóközsütörtöki kultúrházban.

Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe

Március 25-én azt ünnepeljük, hogy Mária méhében az Ige megtestesülésével Isten végérvényesen elkötelezte magát mellettünk. Ezt a döntését Ő nem akarja, de nem is lehetne visszavonni, vagy meg nem történté tenni. Ő mindig velünk akar lenni, méghozzá személyesen, a Fiú emberi természetével is, nemcsak a földi, hanem az örök életünkben egyaránt. Ennek megvalósulása érdekében az Isten együtt akar működni velünk.

Virágvasárnap – Urunk szenvedésének vasárnapja

Április 13-án Gábor atya virágvasárnapi körmenetet vezetett és szentmisét mutatott be az egyházközség templomban, ahol Jézus Jeruzsálemben történő bevonulására és szenvedésére emlékeztünk. A virágvasárnapi szertartás a templom előtt barkaszenteléssel kezdődött, majd a megszentelt

NAGYHÉT 2025

A NAGYHÉT LITURGIKUS ÜNNEPLÉSE

NAP	IDŐPONT	ÜNNEPLÉS	TARTALOM
VIRÁGVASÁRNAP 2025. április 13.	11.00	Virágvasárnapi szentmise	Urunk szenvedésének vasárnapja
NAGYCSÜTÖRTÖK 2025. április 17.	8.00 18.00 19.30–	Virrasztó zsolozsma Nagycsütörtöki szentmise Virrasztás az Oltáriszentség előtt	Jeremiás siralmi – Lamentáció Az Utolsó vacsora emléke
NAGYPÉNTEK 2025. április 18.	8.00 17.00 18.00 19.30–	Virrasztó zsolozsma Keresztúti ájtatosság Nagypénteki főistentisztelet Szentsír megnyitása – virrasztás	Jeremiás siralmi – Lamentáció Urunk szenvedésének és halálának ünneplése
NAGYSZOMBAT 2025. április 19.	8.00 9.00 19.30	Szentség kitétel, virrasztó zsolozsma Szentsír őrzése – virrasztás Húsvéti vigília	Jeremiás siralmi – Lamentáció Jézus sírban nyugvása Virrasztás a szent éjszakában (feltámadási körmenet)
HÚSVÉTVASÁRNAP 2025. április 20.	11.00	Húsvétvasárnapi szentmise	Urunk feltámadásának ünneplése

barkaágakkal a hívőközösség bevonult a templomba. A szentmisén a templomi énekkar elénekelte a passiót, Jézus szenvedéstörténetét. Virágvasárnapal veszi kezdetét a nagyhét, mely Jézus szenvedésén és keresztthalálán keresztül feltámadásának ünnepeig, a húsvétig vezet minket.

Keresztúti ájtatosság

A keresztút az a másfél kilométeres útszakasz, amelyen Jézus a keresztet hordozta. A mai keresztútjárás az evangéliumokból ered. Az első keresztutat Jézus járta a Via Dolorosán. A hagyomány szerint Szűz Mária fia feltámadása után gyakran végigjárta ezt az utat, hogy így emlékezzen meg szenvedéséről. Nagyböjt péntekjein mi is keresztúti ájtatosságot végeztünk

a szentmisék előtt. Minden héten más nézőpontból elméltük végig Jézus keresztútjának történéseit: Szűz Mária szemével, a családok optikáján keresztül, a meg nem született és halálra ítélt magzat szemével nézve, aztán a fiatalok és végül az idősek keresztútját jártuk és elméltük végig.

BL

A GELLEI ÓVODA HÉTKÖZNAPI

A gellei óvodában lázasan készülődtek a farsangi mulatságra. Minden gyerkóc kereste a számára legmegfelelőbb, legizgalmasabb jelmezt. Akadt is bőven, volt aki katicának, rendőrnek, királynának, Supermannek, dinoszaurusznak, katonának, tűzoltónak álcázta magát. A hangulat fantasztikusra sikerül, mindenki ropta a táncot. A Kincsesláda Báb-színház is látogatást tett a gellei óvodában, ahol egy szép bábelőadást mutattak be a gellei ovisoknak. A gyerekek szájtátva mélyültek el a mese világában és hatalmas tapssal jutalmazták a bábozó művészeket.

Póda Erika

FELHÍVÁS

A helyi óvodák igazgatói kérik a szülőket és a segítőkész támogatókat, hogy jövedelemadójuk 2%-át szíveskedjenek felajánlani az óvodák javára. Közelebbi információt, nyomtatványokat az óvodákban kaphatnak. Minden befolyt összegért hálasak vagyunk!

A NAGYBUDAFAI ÓVODA MINDENNAPJAI

Óvodánkban is mulatsággal búcsúztattuk el a farsangot. A gyerekek felszabadultan táncoltak, vidáman szórakoztak. Zsolti bohóc fergeteges hangulatot varázsolt.

Versekkel, dalokkal emlékeztünk meg március 15-éről és a víz világnapjáról. A szép, napsütéses időt kihasználva tavaszi virágokat ültettünk az óvoda udvarára.

Március végén könnyes szemmel búcsúztunk el szeretett óvó néninktől, *Kati nénitől*. Köszönjük óvó-féltő gondoskodását, jóságos nevelését, vidámságát, kedvességét, a sok szép emléket - kívánjuk neki, hogy az elkövetkező évek tele legyenek boldogsággal, egészséggel és azokkal az örömmel, amelyekre eddig kevesebb ideje jutott. Jó pihenést és boldog nyugdíjas éveket kívánunk!

Katona Földes Márta

**KELLEMES
HÚSVÉTI
ÜNNEPEKET
KÍVÁNNAK A GELLEI
ÉS A NAGYBUDAFAI
ÓVODA
DOLGOZÓI ÉS
A KIS OVISOK**

TÖBB MINT NEGYVEN ÉV A NAGYBUDAFAI ÓVODÁBAN

Cséfalvay Katika április 1-től hivatalosan megkezdte nyugdíjas éveit, búcsút intett a nagybudafai óvodának. Fájó szívvel tette, mert az óvoda volt az élete. Nagyon szerette ezt a munkahelyet, ahol nyugodt, szép környezetben jóra és szépre nevelte a kis ovisokat, nagy sétákat tettek a közeli parkban, figyelték a természet szépségét, folyamatos változását. Hiányozni fog neki a vidám gyermekzsivaj, az örömteli, bol-

képesítést szerzett, hogy megfelelő módon tudjon foglalkozni a kis óvodásokkal. Nagyon boldog volt, hogy az álma megvalósult, elhivatott óvónóként 43 éven keresztül ugyanazon a munkahelyen dolgozhatott, amit élete legszebb ajándékának tartott. Kezdetben nagyon sok gyermekkel foglalkoztak, volt, hogy 29 óvodás is volt a vegyes korcsoportban. Az ilyen magas gyermeklétszám sok odafigyelést igényelt, de nagy volt

dog kacajok, az őszinte, tiszta gyermeki pillantások és az apró szerető kezek ölelései, amelyek erőt adtak számára a mindennapi küzdelmek elviseléséhez. Katika emlékei szerint mindig is óvónő szeretett volna lenni. Tizenévesen a gyermekfelügyelet az élete fontos részévé vált, a szomszédságban élő gyerkőcök is keresték társaságát, csak úgy ragadtak rá a porontyok. A szülei mindig is mondogatták: „belőled jó óvónő válna“. Amikor eljött a pályaválasztás ideje, ő gondolkodás nélkül a *losonci pedagógiai szakközépiskolát* választotta, ahol nevelői képesítést kapott. 1981-ben, frissen végzett újoncként lépte át először a nagybudafai óvoda kapuját, ahol támogató kolléganőre talált *Mészáros Mária* személyében. 1982-ben távúton az *ógyallai pedagógiai szakközépiskolában* óvónői

az öröm is, ha a szépen betanult programokat csinos jelmezekben a gyermekcsereg előadta. A szülők boldogan, büszkeséggel eltelve nézték apró csemetéiket, nemegyszer könnycseppel a szemükben nyugtázták gyermekeik ügyességét. Az óvodapedagógusok munkájuk gyümölcseként élték meg, hogy a szülők elismerték szakmai rátermettségüket. Katika az eltelt évtizedek alatt egyre több tapasztalatra tett szert, örömmel díszítette az óvodát. Kezdetben az összes díszítőelemet sajátkezűleg készítette, de ez sem volt számára nyűg, mert „ovis gyermekeinek“ szerzett örömet vele. A kicsik rögtön észrevették a változást, és a csillogó, boldog, ragyogó szempárok kárpóolták a díszítéssel töltött sok órát. 2009-ben kolléganője, *Mészáros Mária* nyugdíjba vonulása után átvette

a nagybudafai „*Micimackó*“ óvoda vezetését, amely sokkal több papírmunkával és hatalmas felelőséggel is járt. Időközben részt vett egy továbbképzésen, ami az intézmény vezetéséhez volt szükséges. 2017-2018-ban a *Bethlen Gábor Alap* jóvoltából az óvoda átépítésére került sor. Teljesen megváltozott az óvoda beltere. Korszerű, modern bútorok kerültek az óvodába. Katika irányításával az intézmény berendezését, a bútorok megfelelő elhelyezését a nagybudafai óvoda kollektívája vállalta. Sokat dolgoztak a megnyitóra, de megérte, az épület varázslatos meseországgyá változott. Öröm volt látni a gyermekek meghatódott arcát, a szülők elismerő pillantásait. Utána az udvar környékének szépítésére, a zöldövezet, közlekedési pálya kiépítésére került sor. Szép új hinták

is kerültek az óvoda udvarába. Katika igyekezett minél jobb kapcsolatot kiépíteni a kollégákkal, szülőkkel, így ha segítséget kért, sosem kapott visszautasítást. A szülők nagy részt vállaltak a szülői bálók szervezésében, az óvoda udvarának szépítésére tervezett brigádok megvalósításában. Természetesen elsőrendű feladatának a gyermekek nevelését tartotta, rengeteg programot szervezett a számukra. Az egyes ünnepekre tartalmas programokkal készültek, melyeket elő is adtak a szülőknek, a nagyszülőknek, sokszor a helyi kultúrházban a falu lakosainak. Bábozókat, amatőr előadóművészeket hívott a gyermeknapokra, akik színvonalas gyermekműsorral szórakoztatták az apróságokat. Nagy sikert arattak a közös kirándulások is. Katika hosszú évek során sok szép, tartalmas kirándulást szervezett, ahova a szülők is elkísérték csemetéiket. 2024. augusztus 15-től átadta az intézmény vezetését, „a stafétabotot“, fiatal kolléganőjének, *Katona Földes Mártának*, ő pedig elhivatott óvónőként a gyermekekkel való közös foglalkozást tartotta legfontosabb feladatának.

2025. március 31-én elérkezett a búcsúzás ideje. Katika már az egész hónapban fájó szívvel járt be dol-

gozni, előjöttek az eltelt évtizedek alatt megélt szép emlékek, amelyeket a kedves óvoda falai őriztek. Sok ballagó óvodáscsoportot búcsúztatott el, most rá került a sor. Ő búcsúzott tündéri óvodásaitól, kedves kolléganőjétől. Az osztályterem tiszta díszben várta a szeretett óvónénit. A gyermekek izgatottan készültek, egy szívhez szóló programmal köszönték meg Kati néni sokéves, önfeláldozó munkáját.

A nagybudafai „Micimackó“ óvoda alkalmazottai a következő verssel búcsúznak kedves kolléganőjüktől:

*„Vidám kacajok kertjét gondoztad,
Gyermeklelket vezettél naphosszat,
Apró tenyerek fogták kezedet,
Mi csillagként sok-sok utat vezetett,
Mesefonalból szőttél álmokat,
S így neveltél emberré másokat,
Bölcsesség-magvak csíráztak ben-
ned,
S bár az útra most egyedül kell
menned.“*

Kedves Katika! Jó pihenést kívánunk, bízunk benne, hogy a békés nyugdíjas évek alatt azért párszor meglátogatod régi kollégáidat!

Bognár Laura

SULIÉLET

Új év, új események!

Iskolánk ötödik osztályos tanulói nagy sikert arattak a *Venture Books* tankönyvbolt által meghirdetett őszi versenyen, ahol egy iskolai eseményről kellett riportot készíteniük. A győztes csapat a *Halloween-napról* forgatott videót, amelyben kreatívan és részletesen mutatták be a rendezvényt. Munkájukat a zsűri a legjobbnak ítélte, így az első helyezés mellett oklevéllel, könyvjutalommal és társasjátékkal is gazdagodtak.

Az informatikaórákon az elmúlt hónapban a diákok megismerkedhettek a *BeeBot padlórobotokkal*, a *Robotcsámborgás program* keretében. A 3–9. évfolyam tanulói különböző pályákon próbálhatták ki a programozás alapjait, miközben játékos formában fejleszthették logikai gondolkodásukat és problémamegoldó képességüket. A foglalkozások során a kisebbek mesepályákon irányították a robotokat, míg a nagyobbak összetettebb útvonalakat terveztek és algoritmusokat alkottak.

Január végén a 7–9. évfolyamos tanulók sítanfolyamon vehettek részt Smrekovicán. A program során a kezdők megtanulták a síelés alapjait, míg a haladó síelők továbbfejleszthették

technikájukat. A napi edzések mellett a szervezők különböző esti programokkal, társasjátékokkal és közösségi tevékenységekkel színesítették az ott töltött hetet. A tanfolyam végén hagyományos szlalomversenyre került sor, ahol a diákok megmutathatták, mennyit fejlődtek. Az élményekkel teli hét emlékezetes marad minden résztvevő számára.

Iskolánk lépcsőházának egy részét mostantól **motivációs üzenetek** díszítik, amelyek célja, hogy ösztönözzék és bátorítsák tanulóinkat a mindennapokban. A feliratokat pedagógusaink válogatták össze, a kivitelezést pedig a *Szülői Szövetség* finanszírozta. A *Propagand* reklámügynökség segítségével készült matricák olyan üzeneteket tartalmaznak, amelyek pozitív gondolkodásra, kitartásra és önbizalomra ösztönzik a diákokat.

Február 14-én iskolánkban első ízben rendeztük meg a *hagyományos Valentin-napi üzenetküldést*. A diákok lapokra írhatták fel kedves szavaikat, amelyeket aztán a **„Valentin-napi postások”** (*Süli Erzsébet és Vajas Marietta*) kézbesítették a címzetteknek, akik egyben az akció ötletgazdái is voltak. Az esemény hatalmas sikert

aratott, sokan küldtek üzeneteket nemcsak osztálytársaiknak, hanem tanáraiknak is, ezzel is kifejezve megbecsülésüket és szeretetüket.

Elindult az **ILLUVÍZIÓ** művészeti projekt, amelyben diákjaink lehetőséget kapnak arra, hogy *saját látványterveiket* vetíthessék ki templomunk falaira. A projekt célja, hogy a tanulók kreativitását fejlessze, miközben egyedi fényfestéses alkotások születtek. A pályamunkákat papíron vagy digitális formában adták le a diákok, a legjobbak pedig a projekt záróeseményén kerülnek bemutatásra.

A tornatermünk is szépül: a radiátorok új, esztétikus burkolatot kaptak, amelyek nemcsak biztonságosabbá, hanem esztétikusabbá is teszik a termet. A kivitelezést *Kása Lajos* és *Bertók Tibor* asztalosmunkája révén valósítottuk meg, a felújítást pedig az önkormányzat támogatta.

A **„Készítsd el az iskola imázsfilmjét”** pályázaton diákjaink megmutathatták filmes és kreatív készségeiket. A verseny első helyezettje a hetedik osztályosok csapata lett, akik humoros és informatív módon mutatták be iskolánkat. A győztes csapat tagjai egy igazgatói szabadnapot nyertek, amelyet később használhatnak fel.

A *farsangi mulatság* idén nagy sikert aratott. A tanulók ötletes és látvá-

nyos jelmezekben vonultak fel, majd különböző ügyességi és szórakoztató játékokkal búcsúztatták a telet. A felső tagozatos diákok *a környezettudatosság jegyében* újrhasználított anyagokból készítették a jelmezeiket. A tombolahúzásnak is nagy sikere volt. Az esemény vidám hangulatban telt.

Iskolánk *sikeresen pályázott* a „**Gyere velünk a DAC-ra!**” projekt felhívására, így március 1-jén diákjaink autóbuszra szálltak, hogy élöben szurkolhassanak a DAC csapatának. A mérkőzésen a dunaszerdahelyi együttes *Rózsahegy* csapatát fogadta, és egy izgalmas összecsapás során diadalmos győzelmet aratott. A remek hangulat és a szép, kora tavaszi időjárás csak fokozta az élményt. A diákok hatalmas lelkesedéssel drukkoltak, és örömmel tapasztalták meg a MOL Aréna egyedülálló atmoszféráját.

Versíró pályázat a Költészet napja alkalmából

Az Egyházgellei Alapiskola idén is különleges módon ünnepelte a Költészet napját! A tavaszi szünet előtt egy izgalmas versíró pályázatra hívtuk diákjainkat, amelyet három kategóriában hirdettünk meg. A cél az volt, hogy minél többen bekapcsolódjanak és megmutassák tehetségüket, hiszen *a költészet nemcsak irodalmi alkotás, hanem egyben önkifejezési forma is.*

A pályázat résztvevői választhattak a megadott témák közül, de természetesen

tesen lehetőségük volt szabadon választott témában is verset írni. A beérkező alkotásokat egy szakmai zsűri értékelt, amelynek tagjai a szlovákiai magyar irodalom elismert képviselői: *Ravasz József és Hodossy Gyula* voltak. Az értékelés után érdekes beszélgetésbe fogtunk vendégeinkkel. Nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy a **Költészet napján** vendégül láthatuk őket iskolánkban! *(megjegyzés:*

Lapzártakor az esemény még csak terv volt, az újság megjelenésekor viszont már múlt idő. Annak reményében írtam ezt le, hogy az esemény terveink szerint megvalósult)

Ezek az események nemcsak színesítették diákjaink mindennapjait, hanem **lehetőséget** adtak a **fejlődésre**, a **kreativitás kibontakoztatására** és az együtt töltött idő örömeinek megélésére.

Két örömteli hír még a végére:

1. Örömmel értesítünk mindenkit, hogy a Szlovák Környezetvédelmi Ügynökség által meghirdetett **Zöld Oktatási Alap** pályázat keretében iskolánk **8 ezer eurós támogatást nyert** egy különleges kültéri tanterem megvalósítására. A sikeres pályázatunk előkészítésében nagy segítséget nyújtott *Frühwald Marianna és Usačov Péter*, akik szakértelmükkel hozzájárultak a projekt megvalósulásához.

A pályázat számos izgalmas elemet tartalmaz, mint például egy webkamerával felszerelt madármegfigyelőt és madáretetőt, dendrofont, meteorológiai állomást, valamint egy szoláris szökőkutat. Az első nyomai már láthatóak az iskolaudvaron, és alig várjuk, hogy a diákjaink és pedagógusaink is élvezhessék az új, környezettudatos oktatási eszközöket, amelyek segítik a fenntarthatóságra nevelést.

2. Az önkormányzat által benyújtott pályázat is **sikeresen zárult**, így belátható időn belül **multifunkcionális sportpálya** létesül az iskolaudvaron. Ez a fejlesztés nemcsak a diákok, hanem az egész közösség számára nagyszerű lehetőségeket kínál majd a szabadidő hasznos eltöltésére, sportolásra és közösségi programok szervezésére. A projekt várhatóan hozzájárul az iskolai élet dinamizálásához, és újabb lehetőséget ad a mozgásra és együttműködésre.

Mgr. Nagy Attila, iskolaigazgató

TEHETSÉGES DIÁKJAINK

Tehetséges fiataljaink legnagyobb magyar költőnkkel készítették képzeletbeli riportot, aki a március 15-iki események fontos szereplője volt, majd a tavasz szépségéről írtak egy szép verset.

RIPORT PETŐFI SÁNDORRAL

Bizonyára mindenki ismeri Petőfi Sándort, a nagy költőt, a szabadságharc egyik vezéregyéniségét, mert nélküle sosem volt, sosincs és sosem lesz március 15.

Ebben a riportban a költőt hőstettekkel teli életéről kérdezzük:

-Mikor és hol születél?

-1823. január 1-jén születtem, Kiskőrösön.

-Mesélnél kicsit a családozról?

-Édesapám Petrovics István, mészároslegény, édesanyám pedig Hruz Mária mosólány, azaz cseléd. Egyetlen testvérem öcsém, Petőfi István.

-Elárulnál nekünk pár szót a tanulóidakkal kapcsolatban?

-Hát persze, 9 iskolában végeztem tanulmányaimat, és bevallom, nem voltam a legjobb tanuló. Arra pedig tényleg nem vagyok büszke, de pár tantárgyból még meg is buktam. Később pedig apám, elszegényesedése miatt, meg is vonta tőlem a tanulást.

-Mihez kezdted ezután?

-Voltam katona, beálltam vándorszínészekhez is, de életem megváltozott Pestre költözésem után. Vörösmarty segítségével kiadtattam verseimet, és nem sokkal később országszerte elismert költő lettem.

-Mi jellemzi az ekkori verseidet, és melyik volt az 1. írásban kiadott versed?

-Első versem a Borozó volt, amiben úgy írok magamról, mint aki imádja az alkoholt, pedig köztudottan nem bírom. Ekkori verseim olyanok, mint a népdalok.

-És most térjünk át leghíresebb tetedre, a szabadság kivívására.

-Hát igen, erre vagyok a legbüszkébb. Nagyon szerettem buzdítani a népet, és én magam is a magyar nép sa-

badságát követeltem, ami a Nemzeti dalból is meglátszik.

-Hogy érezted magad, amikor elszavaltad a Nemzeti dalt, saját forradalmi versedet?

- Arcomba havas esőt vert a szél, mégis felforrósodva éreztem magam a buzdítástól és tetterekészségtől. A rengeteg harc és vívódás után, még a veszteség ellenére is nagyon boldog voltam, hogy elértük céljainkat.

-Köszönjük Sanyi ezt a remek riportot!

-Ugyan semmiség, én köszönöm ezt a megtiszteltetést!

(Írta: Frühwald Liza és Gyökeres Lilla)

TAVASZI VARÁZSLAT

Itt a tavasz, eljött,
Zöldülnek az erdők,
Nyílik a tulipán, a nárcisz,
Az évszak pompázik.

Tavaszi eső frissíti a földet,
Áprilisi szellő fúj, s csenget,
Száll madárka ágról ágra,
Énekelve, dalolászva.

A méhecskék zúgnak, zengnek,
Közben virágport gyűjtögetnek,
Erdő fái között szállnak,
S viszik a virágport a kaptárnak.

A faluban zajlik a lakodalom,
Elszáll minden gondom, bajom,
Most inkább mulatozom,
Ahelyett, hogy álmodozom.

(Nagy Anna, Németh Gloria, Vércse Lili)

KÖZELGŐ ESEMÉNYEK

ÁPRILIS 26. (SZOMBAT)

„1 Day Challenge” jótékonyági sportnap a gellei kultúrházban, Sipos Éva szervezésében

MÁJUS 3. (SZOMBAT)

Majális a gellei Rózsa(Szín)Ház szervezésében

MÁJUS 4. (VASÁRNAP)

Anyák napi műsor a helyi kultúrházban

JÚNIUS 4. (SZERDA)

Nemzeti ösztartozás napja

JÚNIUS 7. (SZOMBAT)

Gyereknapi műsorok a gellei Rózsa(Szín)Ház szervezésében

JÚNIUS 15. (SZOMBAT)

4. önkéntes gellei véradás a gellei kultúrházban

JÚNIUS 21. (SZOMBAT)

X. Nagybudafai Bográcsos Piknik – főzőverseny a Dőre-Levente téren

JÚNIUS 27-28. (PÉNTEK-SZOMBAT)

Gellei Péter-Pál Napok

A VÁLTOZTATÁS JOGÁT FENNTARTJUK!

KÉRJÜK, FIGYELJÉK A HANGOSBEMONDÓT, A PLAKÁTOKAT ÉS KÖVESSÉK FACEBOOK-OLDALUNKAT: GELLEI KULTURÁLIS SZABADIDŐ-KÖZPONT ÉS KÖNYVTÁR!

A KÖZSÉGI KÖNYVTÁR TOVÁBBRA IS HATÁROZATLAN IDEIG ZÁRVA TART! MEGÉR-TÉSÜKET KÖSZÖNJÜK.

A HÉTVIRÁG BÖLCSŐDE MINDENNAPJAI

TAVASZ A BÖLCSŐDÉBEN

**GYERE TAVASZ VÁRVA VÁRLAK,
HOZZ ZÖLD RUHÁT, FŰNEK FÁNAK,
AZT MONDJÁK A CINEGÉK
ITT A TAVASZ NYITNI KÉK!
KÉK IBOLYA, HÓVIRÁG,
CSUPA ÖRÖM A VILÁG!**

A tavasz az újjászületés évszaka. Ébred a természet, rügyeznek a fák, nyílnak a virágok, csicseregnek a madarak, zümmögnek a méhek virágról virágra szállva.

A nap egyre melegedő sugarai a szabadba csábítják az embereket. Elkezdődnek a tavaszi munkálatok a kertekben.

Mi is a gyerekekkel egyre több időt töltünk a szabadban. Megcsodáljuk az ébredező természet kincseit: rügyező fákat, nyíló virágokat, a visszaérkező vándormadarakat, a fák törzsein napozó bodobácsokat.

A tavasz sok ünnepet tartogat a gyermekek számára.

Tavaszi és húsvéti közeledtével alkotó tevékenységeink és mondókáink ehhez az ünnephez kapcsolódnak. A játékos feladatokat nagy örömmel teljesítették apróságaink.

Fogadják szeretettel tavaszi képeinket!

Kellemes húsvéti ünnepeket kívánunk a Hétvirág bölcsőde dolgozói és a kis bölcsiszek!

Keresztes Melinda

„KÉRJETEK ÉS MEGADATIK NÉKTEK..”

Az országos vészhelyzet mindenmű gondjai közt örömmel vettük tudomásul, hogy március 27. és 28-án megszervezett tüntetéseinken elhangzott száj- és körömfájás kényszer-állatirtásával kapcsolatos kéréseink a kormányhivatal és a mezőgazdasági minisztérium felé, melyek szerint: **„Kapjanak esélyt a farmárok és az egészséges állatok!”**, meghallgatásra találtak. Mégnagyobb örömeinkre szolgált, hogy a Szövetség párt elnöke, és alelnöke által szorgalmazott miniszteri találkozó a régió polgármestereivel a Gellei kultúrházban, a résztvevők nemkevés meglepetésére, az alkalomhoz illő miliőben valósulhatott meg, melyért külön köszönet illeti a szervezőket, a helyi tűzoltókat és a kultúrház személyzetét. A találkozóról szóló írást az ma7 szerkesztője, Somogyi Szilárd személyes hozzájárulásával az alábbiakban közöljük.

-szerk-

EMÓCIÓK HELYETT RÁCIÓ - a Magyar Szövetség találkozót szervezett a polgármesterek és az agrárminiszter között

A száj- és körömfájásjárványban rövid idő alatt sokat próbált Csallóköz egyik településén, Egyházzgellén került sor kedden délután arra a találkozóra, amelynek

szükségességéről még a múlt hét csütörtökén egyezett meg Richard Takáč földművelésügyi miniszter és a Magyar Szövetség párt vezetése, amikor Gubík László elnök és Öry Péter alelnök hivatalában kereste fel a tárca vezetőjét.

A keddi tanácskozásra érkező Gubík László a ma7.sk portálnak elmondta, hogy azok az elvárásai a gellei találkozóval kapcsolatban, hogy a polgármesterek és az ő közvetítésükkel a gazdák megfelelő mennyiségű és minőségű információval távozhatnak majd, végső soron kölcsönösséget mutatva ezzel, hiszen a pozsonyi találkozóra pedig a Magyar Szövetség érkezett több olyan javaslattal, amelyet a pártnak a gazdákkal folytatott ta-

lálkozóján szerzett tapasztalatok alapján fogalmaztak meg.

Összefoglalva tehát abban bízunk a magyar párt elnöke, hogy - a Magyar Szövetség közvetítésének is köszönhetően - mindenki elégedetten mehet majd Egyházzgelléről haza.

A miniszter érkezésekor elmondta a sajtó képviselőinek, hogy a legkisebb gazdaságokat fenntartó állattenyésztők kártérítésének kifizetése már csak napok kérdése, illetve azt is, hogy ezek a gazdák a kereskedelmi árból kiinduló kártérítést kapnak, azaz olyan mértékűt, amennyiből az elpusztult állománynak megfelelőt vásárolhatnak. Elmondta azt is, hogy az Erdőhátról átirányítottak a szükséges technikát Dercsikára, ahol szerdán megkezdődik az ottani állatok leölése.

Portálunknak is nyilatkozott Richard Takáč miniszter is, aki fontosnak tartotta, hogy közvetlenül találkozzon a régió önkormányzati vezetőivel és nyilatkozatában nagyon fontosnak nevezte, hogy egy olyan vidékről van szó, ahol többségében magyarul beszélő emberek élnek és szeretnék kihasználni ezt a lehetőséget is, hogy közvetlenül jöhessen létre a kommunikáció, hiszen kétségtelen, hogy a jó

kommunikáció az egymás kölcsönös megértését is segíti.

Ez azt is jelenti, hogy ma meg tudunk beszélni, illetve magyarázni olyan témákat, amelyek eddig lehet, hogy másként közelítettük meg – mondta a miniszter, majd hozzátette, hogy nyitottak arra, hogy az elsődleges fontosságú információkat a magyarul is elérhetővé tegyék, mint ahogy azok például a települési hangosbeszélőkön keresztül is két nyelven hangzottak el.

A találkozó megszervezésének nagy részét magára vállaló Öry Péter alelnök pedig elmondta, hogy alapvetően azt kell látni, hogy az előző héten azzal a nem titkolt céllal mentek a minisztériumba, hogy a tárcavezetőt tájékoztassák arról, hogy a gazdák mit igényelnek. Ezen felvetéseik között volt az önkormányzati vezetőkkel tartandó találkozó javaslata is. A minisztérium rövidesen meg is jelölte a keddi napot és el is kezdődött a résztvevők megszólítása. (A keddi tanácskozás mintegy harminc résztvevővel zajlott).

Akik a csallóközi polgármesterek közül eljöttek Egyházzgellébe, azok egy nagyon jó, bár zárt ajtó mögötti megbeszélés résztvevői lehettek, amely során nem érzelmi – emocionális, hanem ésszerű – racionális alapon közelítettek az egyes kérdésekhez – emelte Öry Péter. Majd elmondta, hogy szóba került a védekezés; a nem fertőzött állatok esetleges mentése; hogy hol vannak gócpontok; mi várható a következő időszakban; és hogy jönnek a kártérítések – elsőként a kisgazdálkodóknak; illetve hogy mi lesz azokkal az alkalmazottakkal, akiknek a nagygazdaságokból származott a jövedelmük; és szóba került az is, hogy hogyan lehet újraindítani a gazdálkodást, hiszen ez egy alapágazata a Csallóköznek.

Összességében el lehet mondani – összegezte Öry, aki Csallóközcsütörtök polgármestere is, hogy

az összes megfogalmazott kérdés őszintén és nyíltan megválaszolásra került, ha pedig valamire nem tudták a vendégek a választ, akkor megígérték annak tanulmányozását – például a Csallóközön átívelő főúton felállítandó fertőtlenítő kapuk lehetőségét. Öry Péter részt vett a tanácskozás utáni miniszteri sajtótájékoztatón is, ahol az ország három fő televíziós csatornájának szlovák nyelven is elmondta mindazt, amit fentebb portálunkkal is ismertett.

Végezetül megkérdeztük az eseménynek helyt adó Egyházzgelle polgármesterét, Iván Lajost is, hogy értékeli a mai tanácskozást, illetve, hogy milyen a helyzet az általa vezetett településen? A polgármester elmondta, hogy nagyon jónak tartja a Magyar Szövetség és a Richard Takác miniszter részéről is, hogy ilyen gyorsan összejött ez a találkozó; illetve azt is, hogy több

kérdésre megkapták a választ, még ha a válaszadás tárcavezetőnek sem lehet olykor egyszerű, hiszen nagy a bizonytalanság még mindig. He-lyileg viszont nagyon jó hírek tartja, hogy Egyházzgellén a szövetkezetben nem észleltek fertőzést és hálás a miniszternek, hogy lehetővé tette, hogy elkezdődjön a tesztelés és egy karantén kialakítása. A lakosok tudatosították, hogy mennyire fontos, hogy regisztrálva legyen minden magánjellegű farm is.

A teszteléssel a kedélyek is megnyugodtak, hiszen a lakosság láthatta, hogy nem az állapotpusztításról, hanem jó szándékról van szó – mondta Egyházzgelle polgármestere a nyilatkozatok alapján kölcsönös meglelégedéssel zárult tanácskozásról.

Fotó: Magyar Szövetség
Somogyi Szilárd ma7

NYUGDÍJASKLUB ÉLETÉBŐL

Március 14-én a helyi nyugdíjas-klub évváró taggyűlésére került sor a nagybudafai kultúrházban. A klub 14 taggal bővült, így 76 személyre emelkedett a helyi nyugdíjasklub létszáma. A rendezvényen *Cséfalvay Emma* szívhez szóló verssel

köszöntötte a jelenlévőket, majd *Iván Lajos, a község polgármestere* szólt az egybegyűltekhez. Megható szavai könnyet csaltak a klubtagok szemébe. A jubilánsok köszöntésére is sor került a három ünnepelet, *Pecsuk Tibor, Álló Katalin, Haizer Margit* személyében, akikről a tagság nem feledkezett el. Ez egy szép alkalom volt a közös ünneplésre. A jó hangulatról *Kiss Tomi* gondoskodott. Külön köszönettel tartozunk *Horváth Dénesnek*, a helyi szövetkezet elnökének a nagylelkű támogatásáért. Hálás szívvel gondolunk *Andreára és Terikére*, akik szorgos munkájukkal segítették az évváró taggyűlés zökkenőmentes megvalósulását.

Álló Anna
a nyugdíjasklub elnöke

ÉLŐ HAGYOMÁNYOK GELLÉN

A mulatozásokkal megtűzdelt, vidám farsangi időszak a végéhez közeledik. Ilyenkor számos helyen igyekeznek méltóképpen búcsút venni a táncos-zenés időszaktól. A hangoskodás, csörömpölés, kiabálás és a kellemes muzikaszó idén is kacagást és jókedvet varázsolt Kis- és Nagybudafa utcáira. Ugyanis a Budafai dőrék csapata most is maskarát öltött, hogy eleget tegyenek a hagyománynak. A bohókás jelenetek kicsik és nagyok arcára egyaránt mosolyt csaltak. A beöltözött férfisereg igazán kitett magáért, mind kinézetben, mind hangulatteremtésben. A maskarába bújt társaság csínytevések közepette vonult végig a falu kanyargós utcáin. A hosszú út

során több helyen tartottak szusszanásnyi szünetet, hogy elfogadják a lakosok megvendéglését. A község tagjai nagy érdeklődéssel figyelték és örömmel kísérték a bolondos felvonulást. A hömpölygő tömegben idén is jelen voltak a megszokott álcák. A sort a vőfély vezette, szorosán utána a plébános, a menyasszony, a vőlegény és a násznép következett. A foglalkozásokat megjelenítő maszkok között jelen volt a pék, a kéményseprő, a drótostót, a mészáros, a borbély és számos társuk. A medve szívesen kóborolt el gazdájától, hogy az ördöggel cimborálva ijesztgesse a kíváncsiszkodókat. A hangos „vonulat” a nagybudafai Dőre-Levente téren fejeződött

be. A mulatozást búcsúztató, valamint a telet és a kellemetlen hideg időt elűzni igyekvő csapat itt lobbantotta fel az emberalakot öltött szalmarakást. Az égő máglya remélhetőleg elűzi a rossz időt és meg hozza az üde tavaszt.

Szöveg: **Iván Bittera Gabriella**

Fotó: **Budafai dőrék**

Részlet a **Szabad Újság** oldalán megjelent cikkből

JÁTÉKKAL A MENTÁLIS FRISSESSÉGÉRT

A márciusi hónap folyamán van a Nemzetközi Agykutatás Hete, melybe számos intézet és csoport kapcsolódik be konferenciákkal, előadásokkal, ismeretterjesztő és foglalkoztató programokkal. A Dunaszerdahelyi Regionális Közegészségügyi Hivatal képviselőjében Gellébe is megrendeztek egy, az idősebb korosztály számára meghirdetett „agytornát”.

A március 26-ai korai „agyas” délutánt a helyi kultúrház falai között *Menyhárt Blanka* a Vörös Kereszt gellei helyi szervezetének elnöke, valamint az Általános Egészségbiztosító

terem itt mit sem segít! Viszont a keresztretjvények, az írás-olvasás, memorizálás, nyelvtanulás, társasjátékok

munkára. Anikó különféle otthon is könnyedén végezhető ujj- és kézgyakorlatokat mutatott, olvasó-próbát tartott, nyelvtörőket szavaltatott, szólánctól fűzetett. Az egyszerűnek tetsző gyakorlatok koránt sem bizonyultak könnyűnek. A kéz nem minden esetben engedelmességet, a nyelv többször összegabalyodott. Mindezek ellenére a jelenlévő idős emberek remekül szórakoztak. Az elrontott feladatokat humorral és gyengéd feddésel oldották. A gyakorlatok pedig olyannyira belefértek a szívükbe, hogy megfogadták, hogy a „klubban” is jókat játszanak majd.

(Všeobecná zdravotná poisťovňa) dunaszerdahelyi kirendeltségének igazgatója nyitotta meg. A rövid bevezető után szívesen adta át a szót az előadónak, *Rásó Anikónak*.

Rásó Anikó a száraz, ám információgazdag előadásmód helyett a közvetlen, inkább kellemes délutáni csevejre emlékeztető beszélgetési formát részesítette előnyben. Az agyról kellően jól tájékozott idősebb korosztály megtudta, milyen formában kell odafigyelnünk ezen fontos szervünkre. A megfelelő szokások, az egészséges étrend, a kellő mozgás mind hozzájárulnak a mentális frissesség fenntartásához. Azonban az agyunkat nem tudjuk úgy tornáztatni, mint a többi izmunkat. Az agyunk másfajta törődést, odafigyelést és kondíciót igényel. A súlyemelés és a rendszeres kondi-

és egyéb szellemi kihívást jelentő tevékenységek annál többet használnak.

Az agy működésének és a két agyféltekének a rövid ismertetése után szó esett arról, hogy a különböző funkciókat ellátó és más-mást „akaró” jobb, illetve bal agyféltekénket hogyan bírhatjuk rá a közös, összehangolt

Az előadás, beszélgetés és játék befejeztével pedig szerencsét is „próbáltak”. *Menyhárt Blanka*, illetve az Általános Egészségbiztosító jóvoltából apró ajándékokat is kisorsoltak az érdeklődő résztvevők között.

Szöveg és fotó: *Iván Bittera Gabriella*

„HITTEL, HŰSÉGGEL“ JELIGE ALATT EMLÉKEZTEK BOGNÁR GERGELY KANONOKRA

Elgondolkoztató, hogy a jelen embe-
re számára oly sokat jelentő személyek,
a nagyjaink, akikre büszkeséggel tekin-
tünk fel, mennyi lelkierővel rendelkez-
tek, valamint hittel és hűséggel visel-
tettek családjuk, nemzetünk, vallásuk,
kisebb-nagyobb hazájuk iránt. A számta-
lan nehézség, megannyi akadály ellenére
„tették a dolgukat”. Mi, az utókor pedig
mit sem tudunk jelentős tevékenységük-
ről. Ezt a „csorbát” kívánta kiköszörölni
a helyi kultúrházban megrendezett meg-
emlékezés is, melyen falunk egyik neves
családjának felmenőjéről kaphattunk kö-
zelebbi képet.

A Bognár vezetéknevű Csallóköz szer-
te, Szlovákiában, valamint Magyarország
területén igazán elterjedt napjainkban is.
Bognár Laurát már régóta foglalkoztatta
egy feledésbe merült felmenőjének, Bog-
nár Gergely kanonoknak kalandos életút-
ja. Az elakadt kutatások újbóli „leporolá-
sában” egy helytörténész, Sárközi János
szorgalmazta, aki Gúta község történeté-
nek kutatása során minduntalan találko-
zott Bognár Gergely kanonok úr nevével,
aki 1927-től egészen 1939-ig volt a város
plébánosa. Az érdekes életút, a gerinces
jellem, a példaértékű helytállás rögtön
szemet szúrt Jánosnak, aki lelkesen vetet-
te bele magát a további kutatásokba. Pár
megejtett telefonhívás után el is jutott a
legmegfelelőbb személyhez, akít rokon
szálak is fűznek a kanonokhoz, Bognár
Laurához. A gördülékeny információcse-
re és a lelkes hozzáállás pedig meghozta
várva várt gyümölcsét – feltárult a múlt.
Feltárult egy olyan személy múltja, „aki
a saját idejében helyt állt és példát muta-
tott”, ahogy János fogalmazott. Mindezek

mellett pedig öregbítette a Bognár nevet,
valamint szülőfaluja, Csallóközposfa hí-
rét.

Az okkal elfogult és elődjeire olyannyi-
ra büszke Bognár Laura volt a szervezője
a Bognár Gergely kanonok úr tiszteletére
tarott estnek. A január 31-i megemléke-
zés méltón vette kezdetét az egyházközei
Szent Péter és Pál Plébániatemplomban,
ahol a helyi atyával közösen Bognár Ist-
ván plébános úr, Bognár Gergely élő ro-
kona, mutattak be szentmisét az apostoli
protonotárius és kanonok lelkiüdvéért. A
szentmise végén Jankó Gábor atya, a helyi
plébános örömmel mondott köszönetet a
Bognár-utód celebrálásáért. A megható
istentiszteletet követően a gellei kultúr-
ház szolgált „színtérként” Sárközi János
előadásához. Bognár Gergely egyházi
munkásságát, annak szorgalmas örömteli
pillanatait, valamint a hitbuzgósága és
nemzetszeretete melletti nyughatatlan
tevékenysége és szókimondása miatt át-
élt nehézségeit részletgazdagon mutatta
be az előadó. Sárközi János Gergely atya
szakmai múltjába nyitott időkaput, me-
lyet a prezentációban látható fényképek,
képeslapok és újságcikkek hoztak még
közelebb, még érdekesebbé téve a hallot-
takat. Itt azonban még nem ért véget az
est, ugyanis Bognár István atya tovább
fűzte a jeles személy életmeséjének szá-
lait. A lelkes leszármazott, aki szintén a
papi hivatás elkötelezett szolgálója lett,
szívesen mesélt családi történeteket, ha úgy
tetszik, legendákat, Gergely személyéről.
Az est végére mindenki számára érthe-
tő lett, hogy a Bognár család tagjai nem

ok nélkül beszélnek büszkén, szinte már
meghatottan felmenőjük jelentőségteljes
személyéről és meghatározó tetteiről. A
tartalmas előadást követően pedig még
nagyobb tisztelettel viseltetnek Bognár
Gergely rokonuk iránt.

Sárközi János előadó és Bognár István
anya érdekes elbeszélései után a Bognár
család képviselői megköszönték családjuk
meghatározó egyéniségének behatóbb
megismertetését és szívesen álltak össze
egy családi kép elkészítésének erejéig. A
formális rész után pedig kötetlen beszél-
getés vette kezdetét a jelenlévő család-
tagok, valamint az érdeklődő falubeliek
között. A frissítőkkal és harapnivalókkal
megrakott asztalokat a Bognár-leszármazottak,
valamint a Mária Légió tagjai
szívesen biztosították. A finom falatok
mellől még sokáig hallatszott az boldog
családi viszontlátás öröme, valamint a ba-
ráti csevejek vidám hangjai.

Iván Bittera Gabriella

RINGATÓ FOGLALKOZÁSOK GELLÉBEN: „VEDD ÖLBE, RINGASD, ÉNEKELJ!”

A Ringató egy Magyar Örökség-díjas zenei nevelési módszer, melynek alapítója Gróh Ilona zenepedagógus. Éneklő, játszó édesanyák, édesapák csoportja, ahová már néhány hónapos kisbabával is lehet érkezni. A foglalkozásokon az óvodát megelőző korosztály zenei nevelésére kapnak mintát a szülők, a kodályi elvek alapján.

A Ringató foglalkozások során a gyermekek találkoznak saját zenei anyanyelvükkel. A harmincperces foglalkozás alatt értékes dalanyaggal, élő énekszóval, hangszerjátékkal vannak körülvéve. A zenei képességek fejlődése hat az érzelmi intelligenciára, az értelmi képességek fejlődésére, a beszéd- és mozgásfejlődésre.

A Ringató foglalkozásoknak köszönhetően a kisgyermek édesanyjával (szűkebb családjával) élheti át

első közösségi élményeit, valamint az ölbéli játékok szerepet játszanak a stabil anya-gyermek kapcsolat kialakulásában.

A felvidéki Ringató foglalkozások különlegessége, hogy a családok díjmentesen látogathatják a Cseperedő programnak, a Bethlen Gábor Alapnak és a Nemzetpolitikai Államtitkárságnak köszönhetően, valamint a harmincperces foglalkozás után Cseperedő játszóházban vehetnek részt a családok, ahol a gyermekek együtt játszhatnak, melynek köszönhetően sokkal könnyebben illeszkednek be később az óvodai környezetbe. A szülőknek pedig lehetősége van egymást megismerni, barátságokat kötni. A Cseperedő program a Ringató foglalkozásokon kívül díjmentesen látogatható babaszínházi előadásokat, színházi előadásokat és szülőknek szóló előadásokat is szervez.

A gellei Ringató foglalkozások 2022 szeptemberében indultak el a Cseperedő programnak, Varga Denisa foglalkozásvezetőnek és a község önkormányzatának segítségével. 2024 novemberétől Gaál Zöld Ágnes foglalkozásvezető szeretettel várja Ringató foglalkozásaira és a Cseperedő játszóházba a már néhány hónapos gyermekeket és minden olyan anyukát, apukát, nagyszülőt, keresztszülőt, aki szívesen énekel, játszik együtt a kicsinyekkel oldott, szeretetelli légkörben.

A foglalkozás minden héten pénteken 10:00 órától kezdődik a gellei régi községháza épületében. Szeretettel várják a Ringatóra a már néhány hónapos gyerekeket is és minden olyan anyukát, apukát, nagyszülőt, aki szívesen énekel, játszik együtt a kicsinyekkel, oldott, szeretetelli légkörben!

Gaál Zöld Ágnes

NÁRCISZOK NAPJA

Tisztelettel értesítjük a faluújság olvasóit, hogy a Rákellenes Liga pénzadomány-gyűjtési akcióján, a „Nárciszok napján”, községünkben 1329 Euró pénzadomány gyűlt össze.

A Rákellenes Liga nevében köszönjük adományait!

LENGYEL ESZTER PROFI SPORTOLÓ,

AZ NB 1-ES MOYRA-BUDAÖRS HANDBALL NŐI KÉZILABDÁZÓJA

Eszter, te már kicsi korodtól a labda szerelmese vagy, ami nem meglepő, hisz édesanyád, sőt az ő nagynénje, Balogh Zsuzsanna is tehetséges kézilabdázó volt, és nővéred, Zsófi is kézizett. Tehát nem volt kérdés számodra, hogy te is az ő útjukat kövesd. Hol kezdted kézilabdázni?

– Egyházzgellén, a szülőfalumban kezdtem a kedvenc sportágammal foglalkozni. *Major Dezső* tanító bácsinak köszönhetem a kézilabdázás alapjait, sokat tanultam tőle, az elején még irányító voltam, ma már balszélsőként erősítem jelenlegi csapatomat. Majd jött a HC DAC utánpótlás csapata... Elkerültem Dunaszerdahelyre, már itt is nehéz volt összehangolni a tanulást az edzéstervekkel és a meccsekkel. Szerencsére a gellei alapiskola tanári kara mindenben támogató, rugalmasan álltak hozzám, az osztálytársaim is segítségemre voltak, így zökkenőmentesen vettem az akadályokat.

A tehetséged, szorgalmad nyilvánvaló volt, így hamarosan Győri Audi ETO KC utánpótlás csapatába találtad magad. Biztos nem volt könnyű a váltás, nagyobb követelmények, szigorúbb edzések, mellette a tanulás... Hogy sikerült mindezt szinte gyerekként összehangolni?

– Nagyon korán, valójában gyermekként kerültem Győrbe, az alapiskola utolsó évét Magyarországon végeztem, majd itt jártam középiskolába is. Elmondhatom, hogy itt nőttem fel. Nehéz volt ilyen fiatalon eljőni szülőfalumból, otthagyni a barátokat, új osztálytársakkal, csapattársakkal ismerkedni, de a biztos családi háttér mindig ott volt számomra, akik mindenben támogattak.

Szüleidnek sem lehetett könnyű. Hogyan élték meg az elválást?

– Szüleim is nehezen élték meg az elszakadást, de úgy érezték, el kell engedniük, mert látták, hogy a kézilabda a jövőm. Fejlődésem szempont-

jából a legjobb döntés a továbblépés volt, ezt megértették és buzdítottak, bátorítottak. A családtagok mindig jöttek a meccseimre, szurkoltak, ami hatalmas erőt adott nekem.

Hány évet töltöttél Győrben?

– Hat évet töltöttem Győrben, mondhatni itt nőttem fel. Sok tapasztalatra, tudásra tettem szert. Nagyon sok mindent köszönhetek az ottani edzőknek. Itt neveltek belőlem balszélsőt, ami a jelenlegi posztom, ez jobban passzol a személyiségemhez, mivel gyors vagyok és szeretek futni.

Innen hova igazoltál át?

– Győrből az *Eszterházy KC*-be igazoltam, hihetetlen volt kimondani, hogy hat év után más csapatban fogok játszani, még messzebb a családtól. De egy percig sem bántam meg, hogy *Egerbe* igazoltam.

2021-ben már felnőttként kerültél Egerbe, az Eszterházy KC csapatába. Könnyen ment a beilleszkedés?

– Picit tartottam a beilleszkedéstől, mivel csendesebb, visszahúzódóbb lány vagyok. Itt jó kis társaság várt rám, a lányok kedvesek, szeretetteljesek, befogadóak voltak, nagyon jól éreztem magam a csapatban.

2022-ben a magyar kézilabdaspport egyik legsikeresebb egyesületéhez, a budapesti székhellyel rendelkező VASAS SC-hez sikerült átigazolnod. Hogy történt?

– 2022-ben jó őszi szezont zártunk Egerben. A téli szünet után csörgött a telefon és a *Vasas* edzője hívott, hogy engem szeretnének a csapatukba. Kis gondolkodás után igent mondtam. Nagy előrelépés volt számomra, hisz mindig az volt az álmom, hogy az NB1-ben játszhaszak.

Hogy érezted magad a magyar fővárosban?

– *Budapest* mindig is a kedvenc vá-

rosom volt, gyorsan megszoktam a fővárosi életet és a nyüzsgést. Főként az tetszett nagyon, hogy minden közel volt, könnyű volt a közlekedés. A *Vasas SC* kézilabdacsapatában nagyon jó volt játszani, szerettem a csapattársaimat, igaz, magasabbak voltak az elvárások, hisz már NB1-ben játszottam, de szerencsére nekem ez nem okozott gondot.

2024-ben újabb változásra került sor a szakmai életedben. Budaörs csapott le rád!

– Nagyon nehéz a profi sportoló élete, sokszor komoly döntéseket kell hozni. Ajánlatot kaptam *Budaörs* edzőjétől, elgondolkodtam, mivel szerettem a *Vasasban* játszani, de sok szempontot figyelembe kellett vennem. Fejlődni szerettem volna, és, mint tudjuk, a világ legjobb balszélsője, *Szöllösi-Schatz Nadine* a *Budaörs* csapatát erősíti. Így végül igent mondtam. *Nadine* mindenben segítőkész, sokat tanultam tőle, így nem bántam meg a döntésemet.

Milyen eredményeket sikerült elérni Budaörs csapatával?

– A 2025-ös év elején a *Budaörs* női

kézilabdacsapata történelmi esemény részesévé vált, hisz bejutottunk a Magyar Kupa Final 4-be és elhoztuk a bronzérmet. Ezt a csapat és a rajongótábor örömmel élte meg. Számomra is hatalmas élményt, hართalan boldogságot jelentett.

A 2025-ös esztendő újabb sorsdöntő változást tartogatott számokra.

A szlovák női kézilabda-válogatott januárban kinevezett új szövetségi kapitánya, Jan Beňadik kihirdette első keretét, amelybe téged is meghívtak. A szakmait tudásodat ezek szerint Szlovákiában is nagyra értékelik. A szövetségi kapitány így nyilatkozott rólad:

„Ő egy fiatal játékos, aki már az utánpótlásban is Magyarországon játszott. Azok alapján, amit rövid idő alatt láttunk tőle, úgy döntöttünk, hogy meghívjuk az edzőtáborba.”

– Egy februárban kapott e-mail alapján meghívást kaptam a szlovák felnőtt válogatott bő keretébe. Megtisztelő érzés volt számomra, hogy Szlovákiában is tudnak rólam, figyelik a pályafutásomat. Nagyon megörültem, gondolkodás nélkül elfogadtam a meghívást, mivel ez a következő lépcsőfok lehet a karrierépítésem során.

Márciusban egy hosszú hetet töltöttem a válogatottal Somorjában, az edzőtáborban, jól éreztem magam, kemény edzések voltak, de nagyon élveztem. Itt már a közelgő világbajnoki selejtező került a fókuszba. A szlovák nyelvvel picit gondjaim vannak, mivel évek hosszú során Magyarországon élek, de elkezdtem tanulni.

Innen egyenes út vezet a világbajnokságra?

– Most a válogatottban hárman voltunk balszélsők, itt már csak az edző dönthet. Nagy álmom válna valóra, ha kint lehetnék a világbajnokságon.

Mit üzenél a tehetséges fiatal sportolóknak, akik a te példádön felbuzdulva az életüket a sportnak szentelnék?

– A fiatal sportolók legyenek elszántak és kitarthatók. Az áldozat, a kemény munka meghozza a várva várt jutalmat. Legyetek büszkék az eredményeitekre és mindig tartsátok szem előtt a céljaitokat! A szenvedély példát mutat másoknak.

Kedves Eszter!

Köszönjük, hogy sok elfoglaltságod ellenére időt szakítottál a faluújság olvasóira és válaszoltál a kérdéseinkre. A szerkesztőség és az olvasók nevében további sikeres pályafutást kívánunk neked a kézilabda világában. Nagyon örülnénk, ha viszontláthatnánk a világbajnokságon a szlovák női kézilabda-válogatott nemzeti csapatában. Egész Gelle együtt drukkolna neked!

Addig is hajrá Budaörs!!!

Bognár Laura

FELKÉSZÜLÉS A VÉDELEMRE

Negyven önkéntes tűzoltó részvételével régióink önkéntes tűzoltó csapataiból zajlott egy záróvizsgával végződő kéthetes iskolázás, alapképzés a Budafai Kultúrházban.

Községünk önkénteseiből négyen, valamint a községi alkalmazottakból öt önkéntes tűzoltó jelölt vett részt ezen a nélkülözhetetlenül fontos kiképzésen.

„A célunk. Hogy minél hatékonyabb csapatot tudjunk alkotni arra az esetre, ha igazán szükség van rá. Köztudott, hogy ezt az alapvetet a Gellei Önkéntes Tűzoltó Testület Bajtársai már helyi, de regionális szinten is többször is bizonyították” mondta el Kósa Endre a testület parancsnoka. Ezért is értékelem nagyra a polgármesterünk, Iván Lajos javaslatát, mi szerint, alakítsunk ki egy, a közalkalmazottainkból kialakított csapatot, akik a napi helyi szintű napi munkájukból kifolyólag, szükség esetén szinte azonnal bevethetőek. Így a kiképzés után a községünk egy munkaidő alatti állandó készenléti állományban lévő hat tagú tűzoltó csapat tulajdonosának mondhatja magát.”

Csak bízni tudunk abban, hogy ez a tevékenység inkább gyakorlat szinten marad, és minél kevesebb esetben kerül sor az éles bevetésekre. A csapatok nemes szándékához és tevékenységéhez jó egészséget és kitartást kívánunk!

-szerk-

20 ÉVE SZÓRAKOZNAK ÉS SZÓRAKOZTATNAK – 20 ÉVES LETT A GELLEI RÓZSA(SZÍN)HÁZ

kezdődött ez az egész, így jött létre ez az amatőr színjátszó társulat a kezdet kezdetén.” Ez az ikonikus, iskolakapuban megejtett beszélgetés indította el a „lavinát”. Az akkor hat amatőr színészből és két háttérsegítőből álló csapat első színpadra lépése pedig tovább doppingolta a társaságot. A nagy nézőközönség és a kíváncsi ismerősök hada olyannyira megtöltötte a nagy előadótermet, hogy a közelben lévő futballpálya padjai kényszerültek kisegíteni a sorokba rendeződött kultúrházasszékeket. Az első fellépés sikere egészen az utolsó színpadra vitt történetig töretlen maradt. A krónika hiánya miatt, sajnos nincsenek pontos adatok, ám durva számolgotások eredményeként az amatőr színjátszók valamivel több, mint ötven alkalommal álltak hazai és magyarországi színpadokon. A társulat szakmai díjakat és elismeréseket is bezsebelt az esztendő folyamán. Mária továbbá háláját fejezte ki minden lelkes színjátszónak és segítőnek, valamint azok családjainak, akik tolerálták az időigényes próbák sorát, a fellépések feszült izgalmát, a többnapos fesztiválok kavalkádját, valamint azért, hogy mindig ott álltak a társaság mögött egy biztos háttérként és elsőszámú rajongóként. A Rózsa(Szín)Ház egészségére emelt poharak koccanásában, remélhetőleg még további évek és év-

Az idei, 2025-ös esztendő igazán különleges a gellei Rózsa(Szín)Ház tagjai számára, ugyanis az amatőr szintársulat most ünnepli fennállásának huszadik, jubileumi születésnapját. Méry Mária, oszlopos és egyben alapító tag úgy érezte, ezen alkalom megérdemli a kivételes figyelmet. Az ötletgazda érzelmekkel teli hullámvasutas utazása, vidám és tréfás emlékek visszaidézése, valamint a fáradságot nem kímélő elhivatott szervezése, munkája péntek este, január 24-én végre megkoronázásra került. A nem mindennapi évfordulót egy „terülj, terülj asztalkám”-os fogadással, szívhez szóló nyitóbeszéddekkel, megindító fényképösszeállításokkal, majd pedig kacagós-sírós beszélgetésekkel tették emlékezetessé.

Méry Mária a tiszteletet érdemlő születésnap minden részletét gondosan előkészítette. A csapat többi tagja pedig szívvel-lélekkel asszisztálta elképzeléseit. A gellei kultúrház

nagytermébe lépve egyből barátságos légkör fogadta a régi és jelenlegi tagokat. A kötetlen múltidézés, hangos kacajokkal fűszerezve, rögtön megalapozta az est pozitív hangulatát. A rengeteg „emlékszel, mikor...” és társai kezdetű mondatok színes emlékképekké gomolyodtak, melyek nem egy szempárt homályosítottak el. Az önfeledt nevetést és hangos múltidézést Mária átható, csilingelő hangja törte meg. A minden figyelmet megkapott szervezőasszony ünnepélyes beszéde közben néhol remegő, néhol elcsukló hangon, ám mérhetetlen büszkeséggel, örömmel és kellő alázattal ecsetelte az amatőr szintársulat főhajtást érdemlő két évtizedét. A felszólalás egyből a múltba repítette a hallgatóságot. „Húsz évvel ezelőtt, úgy emlékszem, egy őszi napon Zöld Laci odalépett hozzám és azt mondta nekem, hogy »Te, nem akarsz szerepelni?« Miben? »Egy darabban.« Én erre mondom, tudod mit, persze. Akkor, ott így

tizedek ereje, lelkesedése és kitartása csendült.

A pohárköszöntő megható gondolatait Iván Lajos, Gelle község polgármestere fűzte tovább. A polgármester urat nagy öröm és büszkeség tölti el a társulat léte és töretlen buzgalma miatt, valamint hálás a sok igényesen előadott darabért. Az amatőr színtársulat munkájáért és közösségépítő erejéért, valamint „községünk és a felvidéki magyar kultúrát gazdagító tevékenysége elismeréseként” pedig Gelle község polgármesterei díjával értékelte. „Mindazért, hogy minden helyzetben, közösségben a közönséggel nevetést csalnak az arcokra, könnyeket a szemekbe, igazul, tisztán, művészién. A szíveket célozzák, a lelkeket ápolják, a szellemet keresik. Borzongatnak, szeretnek, kellemes bizsergést, elmélyedést és felhőtlen kacagást, a fülek kényeztetését, a szemek gyönyörködtetését, az idegek lazulását, a szívek dobogtatását okozzák, ölelést, kézfogást, csókokat, igazi párbeszédet alkotnak a közönséggel.”

A polgármesterei méltatást követően Zöld László kapott szót. A rögtönzött

ünnepi beszéd folyamán megtudhatuk, hogy a színtársulat léte sokkal régebbi múltra tekint vissza. Ugyanis már az 1930-as évek folyamán is összehozták a gelleszéi helyi lakosok, hogy valami maradandó élményt tárhassanak társaik elé. A közbeszóló háborúk elnémították az előadókat, utánuk azonban ismét lángra kapott a fiatalos lelkesedés. „Majd jött egy 20-25 éves szünet. Utána az apukám, az anyukám, a nagynénim, a nagybácsim is játszott, én pedig ott sündörögtem a színházások körül. Amikor én úgy éreztem, hogy jó lenne egy irodalmi művet színpadra felvinni és eljátszani, akkor nekem az volt a szerencsém, hogy Marikával találkoztam. A másik nagy szerencse, hogy volt a faluban egy értelmes fiatal közösség, Usačov Peti vezetésével, valamint V. Boros Ildi, az összekötő, követ.” Szerencse, vagy sors? Fő, hogy az események egymásutánja megszülte ezt a csodás társaságot, egy újat, mely a régi folytatása egyben, akik így „már a negyedik generáció” a falu történelmében.

Az elhangzott ünnepi köszöntőket követően két kis videó levetítése következett. Az első képsorok a próbák és fellépések szórakoztató és komoly, vicces és szomorkás mozzanatait mutatta be. A második összeállítás pedig a színházon kívüli életbe engedett betekintést. A tagok ugyanis az elmúlt pár évben szívesen építik a csapategységet különféle színházlátogatásokkal, kirándulásokkal, programokkal. Mindemellett pedig aktív közösségépítő, generációkat összekötő majálist, gyermeknapot, táncestet szerveznek. Ezen eseményeket pedig „gyűjtéssel is egybe szoktuk kötni, így valakit mindig tudunk segíteni. Az utóbbi időben egyre többet foglalkoztunk efféle dolgokkal. Szeretnénk, hogy ne csak a színpadon szerepeljünk, ha-

nem más formában is segítsük a falut, esetleg konkrét személyt. Igyekszünk ezzel is jót tenni!” – magyarázta Bertók Tibor, a maga 14 éves tagságával a második rangidős színjátész. Tibi azt is elmondta, hogy „minden akció jó légkörben telik. Előtte, a szervezés folyamán vannak kisebb összehörrenések, de ezeket próbáljuk oldani, illetve jól tudjuk kezelni. A visszajelzések pedig azt igazolják, hogy jó az, amit csinálunk.”

A Rózsa(Szín)Ház egykori és jelenlegi tagjai ezzel a rendhagyó ünnepséggel még különlegesebbé tették ezt a jubileumot. Az ütőképes színjátész csoport tagjai ezen csodás évforduló adta erejével ezentúl is szeretnék folytatni tevékenységüket további színházi előadások meglevenítésével és különféle igényes programok és rendezvények szervezésével.

Mi pedig tükön ülve várjuk a következő izgalmas találkozási lehetőséget! Azonban addig is, Isten éltesse Rózsa(Szín)Ház!

Szöveg: Iván Bittera Gabriella

Fotó: Kovács Tamás

Megjelent: Csallóköz, 2025. 1. 28.

A PAPILLON SZÍNTÁRSULAT BEMUTATÓJA A GELLEI KULTÚRHÁZBAN

2023 tavaszán a Papillon színtársulat hatalmas sikert aratott „A tanítónő” című drámájával a nagylúcsi kultúrházban. Hosszú kihagyás után a tagok 2024 telén érkezettek látták az időt a népszerű darab bemutatására a megújult gellei kultúrházban. Az elhatározást tettek követték. A társulat az újbóli próbák megkezdése után hamar kitűzte a bemutató időpontját. Új szereplőkkel is bővült a színtársulat, akik már az első próbák alkalmával olyannyira beilleszkedtek a csapatba, mintha a kezdetektől a tagjai lettek volna. Az új színjátszók tehetségükkel frissességet, új színt, dinamikát hoztak a darabba. A bemutató előtt a színjátszók turbó sebességre kapcsolnak, érezték, hogy magas a mérce, legalább olyan nivós előadás-

sal kell előrukkolniuk, mint a 2023-as ősbemutatóon.

2025. március 9-én érkezett a nagy nap. A színészek még elpróbálták az egyes jeleneteket, az utolsó simítások a helyükre kerültek, a fény- és hangtechnikát is beállították. A kultúra háza tavaszi díszben pompázva várta a színházkedvelőket az előadásra. A kitűzött időpontra megtelt a nézőtér. *Iván Lajos*, a község polgármestere köszöntötte a színház kedvelőit. A szívélyes üdvözlést követően rövid kortörténeti elemzéssel is szolgált a mű könnyebb megértése céljából, mellyel *Kovács László* tanár úr a 2023. május 8-i bemutató előtt elhangzott nyitó gondolatait elevenítette fel. A kétfelvonásos előadás fantasz-

tikusra sikerült, a szereplők zseniális játékát a nézők vastappsal jutalmazták. A kultúra szerelmesei maradandó élménnyel gazdagodtak.

Az igényes darab komoly erkölcsi kérdéseket feszeget, amelyek örökérvényűek. Az előadás tragédiával végződik. A főszereplő tanítónő mérgezett kávéval vet véget az életének, míg a hősszerelmes, ifj. Nagy István fájdalmában erős kritikát fogalmaz meg a szüleiivel szemben: „*Ti kergetétek a halálba! Gyűjteni, gyűjteni, bele vagytok örülve a gyűjtésbe. Kinek? Minek?*” Manapság mi is feltehetjük ezt a kérdést. Sajnos a materializmus népszerű jelenség napjainkban is, eltárgyasodott világban élünk, ahol a pénz, a hatalom került a középpontba, ami az emberiséget tévútra vezeti. Az ismert bibliaidézet aktuálisabb, mint valaha: „*Ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is.*”

Köszönjük a varázslatos estét a társulat 16 tagjának, amely során felejthetetlen élményben volt részünk.

szerk.

Bródy Sándor úr vendégjátéka

GELLEI KULTÚRHÁZ
Vasárnap, Március 9-ik napján 2025

A Tanítónő.

Bródy Sándor remekműve 2 felvonásban.

Tanítónő	Iván Bittera Gabriella	Káplán	Capka Patrik
Öreg Nagy István	Mokos Tibor	Szolgabíró	Fialka Antal
Ifj. Nagy István	Zöld László	Hray Ida	Fehér Regina
Nagyasszony	Menyhárt Blanka	Ilony	Bíró Emese
Tanító	Fialka Tamás	Postás	Hloska Levente
Kántorkisasszony	Kubik Éva	Diákok	Mokos Liza, Mokos Hanna
Főúr	Pongrácz Mátyas		Fialka Ágoston, Fialka Ákos

Jegyek iránt méltóztatassanak rendelkezni a színháznál.
Bemeneti díj **6 euró**
Kezdeté pontban **délután 5** órakor.
Rendezte **A PAPILLON Társulat.**

ÉVINDÍTÓ PROGRAMJAINK A KULTÚRA HÁZÁBAN

Ahogy beköszöntött az új év, számos program várta az érdeklődőket és a szórakozni vágyókat a helyi kultúrházba.

Az év első két hónapjában bálók mámorító és kellemes zenéi szívárogtak ki a kultúrház falai közül. Január végén megismerkedhettünk a pósfai származású *Bognár Gergely* apostoli protonotárius kano-nok atya életútjával is.

Magyar Kultúra Napja

Január vége felé a Magyar Kultúra Napja kapcsán pályázatot hirdettünk meg, mely során kíváncsiak voltunk, kinek mit jelent a magyarsága, mit jelent, hogy magyarul érzünk, gondolkodunk, beszélünk és álmodunk. Mindezt rajzzal, mesével, verssel lehetett számunkra elmondani. Családok szóbeli, képes vallomásai érkeztek be a hazaszeretetről, szülőföldünkről, anyanyelvünkről, magyarságunkról és hovatartozásunkról.

Ötletes és érzelmekkel teli alkotásokat kaptunk, a meghirdetett pályázaton minden korosztály képviseltette magát. Két felnőtt díjazottunk volt, mégpedig Kovács Tamás fotója és Végh Éva két költeménye. A gyerekek alkotásai közül kiemelkedett Demeter Gábor, Venth Rebeka és Czére Anna munkája. Köszönjük mindenkinek, aki részt vett ezen a felhíváson, alkotásaitokkal sok örömet okoztatok nekünk.

VAKVARJÚ – alkotóműhely gyerekeknek

Február végén, a tavaszi szünetben hétfőtől csütörtökig gyerekeket vártunk a kultúrházba. A napi gyerekfoglalkoztatók során a kultúra háza megtelt gyerekzívajjal. A gyerekekkel kézműveskedtünk, moiztunk, közösen kakaós csigát da-

gasztottunk, pizzát süttünk, valamint sokat tanultunk egymástól és egymásról. Az utolsó napon palacsintatortát készítet-tünk és az ebéd után zenés záróbulit tar-tottunk mikrofonokkal, diszkógömbbel és partikellékekkel.

Köszönjük a Kukkonási szeretetsoma-got, amit a gyerekeknek kaptunk, köszön-jük továbbá a Tornác Bisztró csapatának, hogy délben mindig finom ételeket fo-gyaszthattak a gyermekek. Köszönjük a szülőknek a belénk vetett bizalmat!

Nagy Attila: Fénnyel írva – Dunaszerdahely város fotókrónikája

A Könyvtárak Hetében, március 7-én könyvbemutatóra került sor a helyi kul-túrházban, mely során Nagy Attila mu-tatta be „Fénnyel írva” című könyvét. A keménytáblás könyvben régi szerdahelyi családokról, régi szerdahelyi mesterem-berekről, épületekről, utcákról készült számtalan fotó található. Egy kellemes, beszélgetős előadás során jobban meg-ismerkedhettünk a járási székhelyünk múltjával. Számos régi épület látható fo-tókon, amiket már sajnos manapság nem tudunk megtalálni a városban, ilyen pél-dául a zsinagóga is. Betekintést nyerhet-tünk az akkori fotóművészek munkájába, akik járták a környező településeket és munkákat vállaltak. Nekik és munkássá-guknak köszönhetően maradhettek fenn bizonyos emlékek a múltból, mely által akár rekonstruálni is lehet a múlt század történéseit, objektumok, táborok akkori elhelyezkedését. A fotókrónika korszakokra tagolva mutatja be a Dunaszerdahely város történetét az akkor készült felvételeken. Szomorúan tapasztalhattuk, hogy mi minden szépség semmisült meg a szocialista városrombolás során.

Egy hangulatos, történetmesélős estet tölthettünk együtt egy-egy pohár finom bor társaságában. Köszönjük a magával ragadó történeteket!

A magyar forradalomra és szabadságharcra emlékezünk

Március idusa idén szombatra esett. 16:30 órai kezdettel került sor a magyar forradalom és szabadságharc évfordu-lójának tiszteletére megrendezett emlé-künnepségre. Az ünnepi megemlékezés a Turul-szobornál kezdődött, ahol Beré-nyi József, Nagyszombat megye alelnöke mondott ünnepi beszédet. Az ünnepséget Venth Rebeka és az alapiskola két diákja, Frühwald Liza és Vércse Lili szavalatai tették még ünnepélyesebbé. Köszönjük Gyökeres Lívia tanárnőnek a felkészítést. A Turul-emlékműnél a helyi szervezetek képviselői helyezték el koszorúikat és fő-hajtással tisztelegtek a márciusi ifjak előtt. A megemlékezés végeztével közösen elé-nekeltük a magyar Himnuszt.

Ezután került sor a Nagyszombat megye által felújított Ógellei utca ünnepélyes át-adására, ahol ünnepélyes pezsgőbontásra és szalagátvágásra került sor.

Az ünnepi műsor a kultúrházban foly-tatódott, ahol az ekeci Kuttyomfitty Tár-sulat adta elő „Magyar virtus” nevezetű előadását. Népdalokkal, táncokkal és ver-sekkel elevenítették fel az 1848/49-es ese-ményeket. A szép és látványos zenés-tán-cos műsorukkal átélhettük ezt a magyar szívnek oly kedves és hősi korszakot. Az este végeztével mindenkit sok szeretettel vártunk az ünnepi asztalhoz, amely mel-lett kellemesen eltársaloghattak a jelenle-vők.

Méhes Richard

(A fotókat Kovács Tamás készítette)

PÓSFA 15 ÉS BŐGŐTEMETÉS

2010 januárjában egy történet vette kezdetét, melyben a későbbiekben három fivért és egy gyerekkori barátot kötött szorosan össze a népi muzsika öröme. Édesapám, *Iván Lajos* fiatalkori álma valósult meg, mikor útjára indította az akkor még névtelen *Pósfa zenekart*, ami egy otthoni örömmel indult.

2009 augusztusában első ízben kirándultunk *Erdélyben*, ahol bejártuk *Mezőséget* és *Kalotaszeg*et, s felejthetetlen élményekben volt részünk. Az ott felvideózott zenei anyagot örömmel néztük és hallgattuk vissza újra meg újra, mígnem a karácsonyi mendika-gyakorlás során népdalok is fel-felcsendültek, amiből egy népzenei összeállítás kerekedett. Ezzel fogadtuk a nagybudafai Álló családot az új évi vendégeskedéskor és István nem sokkal ezután csatlakozott a felálláshoz, majd jött a március 15-i képkiallítás megnyitója, ahol az első fellépésünk alkalmával a Pósfát nevet kaptuk.

Az évek során népzenei nyári táborokban és táncgyűttesek zenei kíséretével tanultunk bele a népzeneiségbe, majd jutottunk el többek között Macedóniába, Spanyolországba, Olaszországba, Franciaországba és Brazíliába.

A „Fölszállott a páva” népi tehetségkutató 2017-es évadjában kategóriagyőztesként ismerhetett meg bennünket a szélesebb magyar közönség, erre alapozva pedig szülőfalunkban elindítottuk saját táncházunkat „kicsiknek és nagyoknak” egyaránt, hogy a magyar népi kultúrát már kis kortól magukba szívassák az odalátogató gyerekek, s nem utolsó sorban, hogy a fiatalság és az idősebb korosztály is belekóstolhasson kultúránk legjavába.

2025. január 11-én a gellei kultúrházban ezt a tartalmas 15 évet ünnepeltük meg egy táncházzal, ahol sok száz vendég mellett régi barátok és „harcostársak” velünk együtt örülhettek és szórakozhattak. Március 1-én azonban a táncházaink sorában ezúttal egy kicsit rendhagyóbb farsangi eseményre is sor került.

A farsangi multságok és a népszokások leginkább az időszak végén voltak szokásban. A bállok mellett ilyen volt a telet, a rosszkedvet és a rossznyavalyát elűző dőrejárás is, amit sok helyütt *bőgőtemetéssel* zártak. A nagybőgő a szórakozást, a multságot szimbolizálta, amit húshagyó kedden, a farsang utolsó estjén felravataloz-

tak és szimbolikusan eltemettek – hallowen menettel kísérték utolsó útjára –, mert hamvazószerdával a nagybőjtői csend és elmélkedés vette kezdetét.

A március 1-i gellei bőgőtemetés egy játszóházzal, gyerektáncházzal vette kezdetét, ahol a jelmezbe öltözött, táncoslábú gyerkőcöket a Domján házaspár, *Domján Denisza és Domján Máté* táncoltatta meg a kultúrház nagytermében. A felnőtt-táncház helyett ezúttal egy spontánabb, jelmezes táncmultság várta az ifúságot és az idősebb vendégeket, amellyel a régi falusi bállok hangulatát igyekeztünk megidézni. Dobbal és zongorával kiegészülve régi slágerek és retro dalok csendültek fel, majd éjfél tájban elhallgatott a nagybőgő. A pap szerepébe bújó színművész, *Béhr László* felejthetetlen alakításával megtartotta az alkalomhoz igazított tréfás temetési szertartást, majd keserves sírás-rívás közepette a – lelkes résztvevőkből toborzott – gyászmenet elindult a de-reglyére kötött nagybőgővel, hogy búcsút mondjunk a multságnak és átadjuk a teret az elcsendesedésnek.

Iván András,
Pósfa polgári társulás

BESZÉLGETÉS BOGNÁR ISTVÁN ATYÁVAL, TEOLÓGIAI TANÁRRAL, MÉNFŐCSANAK PLÉBÁNOSÁVAL

Kedves István atya!

Január végén Gábor atya meghívására Gellében jártál a Gellei Szent Péter és Pál Plébániatemplomban, és szentmisét mutattál be közös ősiünkért, Bognár Gergely protonotárius kanonok lekiüdvéért. Utána a helyi kultúrházban Sárközi Jánossal közösen Gergely atya munkásságáról, érdemeiről tartottatok előadást.

Fontos a múlt de talán még fontosabb a jelen. Bognár Gergely atya utódként, a rokonságban te választottad ezt a szép, örök életre szóló hivatást. A faluújság hasábjain szeretnénk közelebről is bemutatni életed egyes állomásait, a papi hivatással együtt járó feladatokat, sikereket, örömeket és természetesen gondokat.

Igaz csallóközi gyökerekkel rendelkezel, de te Magyarországon születtél, édesapád és nagyszüleid is az anyaországban éltek. Miért hagyta el a család Felvidéket?

– Pósfai születésű Nagypám ui. Nagybátyja, "Gergely bácsi", (elnézést, mi csak így emlegetjük Öt) közbenjárására, (aki az 1930-as évek végén még Gútán volt plébános) került tanítani a gútai iskolába. Ott ismerte meg a gútai születésű Nagyanyámat, aki szintén ott tanított. 1938-ban házasodtak össze s 1947-ig három gyermekük született.

1947-ben hagyta el nagypám, id. Bognár István feleségével, Forró Ilnával és 3 kicsi gyermekével, köztük a legidősebb Édesapámmal a Szülőföldjüket. Természetesen nem önszán-

tukból. Az akkori erőszakos népcserre elsősorban az értelmiségi réteget érintette. Mivel Nagyszüelim mind a ketten pedagógusok, tanárok voltak, az elsők között kerültek az ún. marhavagonba, s Gútáról Kapuvárra, majd később a kis Vitnyédre tanítani.

Gyermekkorodat Csornán és Kapuváron töltötted. Édesapád foglalkozása szerint gyermekorvos volt, aki élete utolsó napjáig a hivatásának élt. Te mégis egy másik utat választottál, a legszebb, de egyben a legnehezebb hivatást. Mikor érezted azt, hogy a te utad a papi pálya?

– Én már nem csallóközi, hanem rábaközi gyerekként születtem, igaz, hogy nem is ott, hanem Budapesten. Innét Röjtökmuzsajra, egy Sopron környéki kis faluba vittek haza. Pár éves kisgyermekként azonban már Csornára költöztünk. Ez a kis város Kapuvár mellett, ahol Nagyszüelim éltek, a Rábaköz központja. Itt élt és dolgozott szeretett Édesapám, Dr. Bognár István közel fél évszázadon át, mint a város köztisztviselőként álló gyermekorvosa. Bár Ő volt az én legfőbb példaképem, akinek rengeteg jót köszönhetek, s kinek nagyon sokáig a nyomdokaiba kívántam lépni, végül mégis más útra léptem. Itt is azt kell mondani, hogy nem önszántából hozott döntés ez. Sok belső küzdelem van mögötte. De be kellett látnom, hogy nehéz lett volna nekem is, miként Szent Pálnak, az ösztöke ellen rugdalóznom. Így hát lassan elindultam Jézus nyomába, hisz nem én választottam Őt, hanem Ő választott ki engem!

A papi hivatásra a Győri Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézetben készültél, majd egyetemi tanulmányaidat Rómában folytattad. Milyen képesítéseket szereztél az Örök Városban?

– A győri főiskolán, a Papnevelő Intézetben (ma már a hivatalos neve Brenner János Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézet) csak 2 évet tanultam, illetve papíron 3 évről is megvannak a vizsgáim, 1991-93-ig.

A szemináriumi évek előtt még mentőápolóként is dolgoztam. Igazából ez volt a hivatástisztázás éve. A győri filozófiai abszolutorium (záróvizsga) megszerzése után a teológiát művelni Pápai Lajos püspök atya Rómába, a híres Pápai Gergely Egyetemre küldött. Lakóhelyül pedig a Germanicumot, vagyis a Német-Magyar Kollégiumot jelölte ki számomra. Ebben a 2 nagy nevű intézményben tanult többek között a felvidéki, nyitrai születésű püspök, Prohászka Ottokár is. Öt évig éltem az Örök Városban. A bakkalaureatus, vagyis már a papszentelésre jogosító Diploma megszerzése után további tanulmányokra, az un. posztgraduális képzésre is kint maradtam még. A teológiai szaklicenciat, azaz már főiskolai tanári képesítesim megszerzésével immáron negyed évszázada tanítok dogmatikát, fundamentális teológiát, ökumenizmust és jelenleg még az egyházi latin szaknyelvet is. 1999 és 2000 között dolgoztam a Vatikánban, a pápai hivatalokban, a Szentszéki államtitkárságon is!

A tanulmányaid befejezése után Pápai Lajos püspök atya kinevezett a Győri Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézet spirituálisának, közben teológiai tanárként is dolgoztál az intézményben. Milyen volt újdonsült tanárként a katedra másik oldalán állni?

– A katedra "szédítő magasába", ahogy fogalmazod, a másik oldalra nagyon fiatalon, 29 évesen kerültem. Az első években külön feladatomból volt a kezdő papnövendékekkel való törődés is. Többen már nálam jó pár évvel idősebbek voltak. Hát, nagy kihívásnak számított ez az időszak! Voltam prefektus, de több alkalommal spirituális is. Az előbbi a tanulmányi-fegyelmi ügyek szigorúbb, míg az utóbbi a lelki igazgatói poszt. Ahogy egy idős atya mondta nekem az elején: légy az anyjuk helyett is anyjuk, ill. az atyjuk helyett atyjuk is egyben! Úgy érzem, e Spirituális feladatkör jobban ment nekem.

6 évi főállású tanárság, előjáróság és

állandó "jolly-joker", vagyis az egész egyházmegye területén való helyettesítés után kerültem ki az ugyan még közigazgatásilag Győrhez tartozó Ménfőcsanakra.

Milyen lelkipásztori kihívásokkal kellett megküzdened az első plébániádon, Győr-Ménfőcsanakon?

– "Az első önálló plébánia egy pap életében olyan, mint az első szerelem". Erre a lelkipásztori munkára már nagyon vágytam a hosszúra nyúlt szemináriumi élet, központi szolgálat után. Egy nálam pár évvel idősebb papot követtem, aki ezt a külvárosi plébániát egy felbolydult méhkassá varázsoltta már, főleg a gyerekek, a fiatalok tekintetében. Nekem ezt a nyüzsgést kellett tovább vinnem, ill. fenntartanom. Szerencsére, akkor még csak 35 éves voltam, s így könnyen felvettem ezt a pergő ritmust. Arról, hogy ebben a mozgalmas 3 évben, Jézus és Egyháza iránti lángoló szívvel mi mindent sikerült tenni elsősorban az eleven kövekből, emberi közösséget építkezve, de a rám bízott épületeket is helyrehozva, ismét egy külön litániát kéne írnom.

Pár év múlva a plébánosi kinevezésed Sopronba, az Árpád-házi Szent Margit Plébániára szólt. Milyen közösséget találtál az új plébániádon?

– Az első, lángoló szerelmet aztán egy még komolyabb elköteleződés követte: a soproni Lövérékben álló, Árpád-házi Szent Margit plébánia. Itt Isten kegyelméből nemcsak egy élő közösséget, hanem egy 70 éve templomra vágyó, mélyen hívő csapatot vettem át. A minta a ménfőcsanaki volt, de ez itt már egy minden szempontból nagyobb erőpróba. Erről a sokrétű építkezésről egy könyvet ille- ne írnom, ha egyszer időm lesz rá. Az új Szent Margit templom csodaszép

lett, s mire úgy kívül-belül elkészült, 7 év után újra tovább kellett állni.

A püspöki irodaigazgató feladatkörét töltötted be több éven keresztül, valamint a győri székesegyház plébánosi tisztségét is te láttad el rengeteg megoldandó feladattal. Hogy sikerült ezt a sok munkát összehangolnod?

– Újra Győr, de most nem a külváros, hanem a belváros szíve, a Káptalomban, a Püspökvár, a Székesegyház és persze, ismét a Szeminárium. Ezt a sokfunkciós feladatkört Veres András püspök úrtól kaptam. Püspöki irodaigazgató, aztán városplébános, vagyis a Győri Székesegyház (Bazilika) plébánosa, aki a teljes külső-belső felújítást is a nyakába vette. Emellett még újra kivettem a részem a főiskolai tanításból, és a székesegyházon kívül további belvárosi templomok gondja is a vállamat nyomta már. Őszintén ki kell mondanom, ekkora terhet már nehezen tudtam cipelni, így egy bő 3 év múlva Püspök Úrtól kis könnyítést kértem. Ezt a rengeteg különböző feladatot, szerteágazó munkát ugyanis már nem nagyon sikerült összehangolt módon jól megoldani.

2019-től újra a tanári szolgálat került a középpontba...

– Így itt már, az utolsó két állomásnál, mintha a "történelem" csak ismételni tudná önmagát, pedig "nem lehet kétszer ugyanabba a folyóba lépni, mert az már nem ugyanaz a folyó, s ő sem már ugyanaz az ember" - mondja Hérakleitosz. És mennyire igaza van, érzem saját bőrömen!

2019-től ugyanis újra főállású teológiai tanár és spirituális a szeminárium lelkiigazgatója lettem, persze megbízva azért még sok egyéb feladattal, például a papi továbbképzések, lelkigyakorlatok, rekollekciós papi ösz-

szejöveletek, hivatástisztázó alkalmak szervezésével is.

2023-tól a Ménfőcsanaki plébánia plébánosa lettél újra, ahol ma is tevékenykedsz. Milyen hívőközösséget találtál itt közel húsz év elteltével?

– Mivel a paphiány itt nálunk szinte elviselhetetlen méretet ölt, ezért 2023 nyara óta ismét Győr-Ménfőcsanak, továbbá négy, azóta hozzá csatolt plébánia plébánosa is lettem. Az emberek jó része ismerős, de mégis minden más egy kicsit. Talán már én is, de ők is sokat változtak. S hogy hogyan lehet ezt bírni, csinálni? Egyedül a mi jó Urunkkal. Nélküle semmire se megyek, semmit se tehetek. Új koncepció, sok jó ember összefogása kell már ide.

Kedves István atya! A legnagyobb keresztény ünnepünk, húsvét közeledtével mit üzensz az olvasóknak?

– Ez az idej szép ünnepi várakozásunk sem felhőtlen. Külön is ránk telepszik ez az újabb járvány. De mi nem adjuk fel. Hiszünk a szeretet végső győzelmében. Abban, hogy Jézus épp szenvedése és halála által győzte le a halált, és teremtette ujja az életet. Mert a remény hal meg utoljára, s amíg mi élünk, remélünk és soha nem adjuk fel! Az Úr Jézus azt mondja övéinek, hogy ha a világban szenvedtek is, biztatok, mert én már legyőztem a világot. És éppen ez a győzelem, a világ felett aratott győzelem a mi hitünk!

Tisztelt István atya!

Köszönjük, hogy a temérdek munkád mellett időt szakítottál a faluújság olvasóira és válaszoltál a kérdéseinkre. A Jóisten áldását kérjük életedre, hivatásodra és munkádra, hogy még sokáig szolgálhasd közösségedet. Ha lehetőséged, időd engedi, nagy szeretettel várunk Gellébe, ahol nyitott ajtókkal fogadnak úgy a rokonok, mint az egész közösség.

(István atya engedélyével a tegeződő közvetlenebb, barátiabb kommunikációs formát választottuk az interjúban tekintettel a rokoni kapcsolatra.)

Bognár Laura

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Testületi ülés – 2025. február 5.

Az ülésen részt vettek: Iván Lajos polgármester, Jákli Erika jegyző-könyvvezető, Ravasz Béla főellenőr és a testület tagjai: Czére Krisztina, Gencs Gergely, Gencs Kinga, Láng László, Menyhart Blanka, Špaček György, Usačov Péter, Viola József és Zirig Zoltán.

A polgármester beszámolója

- A legutóbbi testületi ülés óta megrendezésre került a **karácsonyi vásár** és idén első ízben szerveztek **szilvesztervárót** a piactéren. Két jubileumi eseménynek is otthont adott a kultúrház: a **Pósa zenekar** 15 éves fennállását táncházzal, a **Rózsa(Szín)Ház** 20 éves fennállását fogadással ünnepelték. Szintén a kultúrház adott otthont a csallóközpósfai születésű **Bognár Gergely** esztergomi kanonok emlékestjének.
- Jelenleg 8, márciustól 11 gyermekkel működik a nagybudafai **Hétvirág Bölcsőde** (az intézmény maximális kapacitás 15 gyermek).

Napirendi pontok

- A testület meghallgatta Lehocky Viktor beszámolóját a 63-as főút és R7-es gyorsforgalmi út közti területre vonatkozó befektetési szándékaról, melyen **McDonalds's és bevásárló központ** építését szorgalmazzák. A testület ugyanezzel a kérvénnyel már legutóbbi ülésén is foglalkozott. Akkor 0 igen, 6 nem, 2 tartózkodás mellett a kérvényt elutasította. A jelen ülésen egyhangúlag nemmel szavazott.
- A **kultúrház felső teraszának beépítése** (a könyvtár bővítéseként) eddig 23 000 eurós befektetést jelent a község finanszírozásával. Szintén községi finanszírozással **új kiállítási panelek** (50 db) beszerzésével bízta meg a testület a polgármestert, valamint döntött a **kultúrház konyhájának felújításáról** 60 000 euró értékben (az új gépek és berendezések beszerzési

költsége hozzávetőleg 50 000 eurót kóstál, a munkálatok költsége 10 000 eurót).

- Hosszas vita után 7 igen és 2 tartózkodás mellett a testület jóváhagyta azt a szerződést, amely értelmében a **Fontee vállalat tulajdonába kerül a csárda melletti üdülő területe**. A vállalat az eddig befizetett előlegén túl (34 300 euró) további 308 700 eurót fizet a községnek és vállalja a terület rendezését, hogy ott mindenki számára hozzáférhető szabadidőpark alakulhasson ki.
- A testület egyöntetűen támogatta a Západoslovenská distribučná, a. s. vállalat **optikai internethálózat** kiépítésére benyújtott kérvényét. Sajnos, az eredeti tervek-ből Beketfa és Cséfa községrész kimaradt, de azokat a beruházás folytatásaként lesz lehetőség kiépíteni. A tervek szerint a többi falurészben még idén elérhetővé válik az optikai kábeles internet-szolgáltatás.
- A testület megbízta a polgármestert a beketfai kataszterben (Pék-ség utca) 8, az ógellei kataszterben (Ógellei utca) **3 építkezési telek** kialakításával. Az önkormányzat az építkezési telek kialakításával a helyi fiatalok letelepedését kívánja segíteni. A telekeladásból befolyt összegből pedig egy nagyobb építkezési terület beruházási költségeit finanszírozza majd.
- A testület megbízta a polgármestert, hogy készítsen elő egy javaslatot a **fejlesztési illeték** – feltételekhez kötött – visszatérítési lehetőségének kidolgozásával. Ezzel az intézkedéssel is a fiatalok itthon maradását kívánjuk segíteni.
- A testületi tagok még a választási ciklus elején úgy döntöttek, hogy képviselői tiszteletdíjukat nem veszik fel, hanem azt **jóteknycélra** egy község által vezetett számlán helyezik el. A „spórolás” eddig hozzávetőleg 6500 eurónyi összeget jelent. Usačov Péter kezdeményezésére a testület úgy

határozott, hogy ebből az összegből **új bútorzatot** vásárolnak az alapiskola tantestületi irodájába ezzel megköszönve és segítve a pedagógusok munkáját (Az iroda jelenlegi bútorzatának jelentős része még az eredeti, nyitáskor beszerzett bútorzat, tehát 60 éves - a szerk. megj.). Az összeg fennmaradó részéből Zirig Zoltán javaslatára **emlékfa ültetésére** kerül sor a Templom téren.

Pályázatok

- Sikeresen pályáztunk **az iskolai sportpályák felújítására** (112 000 euró értékben), aminek köszönhetően multifunkcióssá válik az egykori kézilabda és a kosárlabda-pálya, valamint defibrillátor elhelyezésére is sor kerül. A felújítás után futball, kézilabda, floorball, streetball, röplabda, tenisz és kosárlabda játékokra is lehetőséget nyújtanak majd a pályák.
- Pályázati támogatásból (117 000 euró értékben) megújul az **iskolaműhely tetőzete** (hő- és vízszigetelés) és az épület mennyezeti világítása.
- 15 000 euró értékben 1.8 tonna teherbírású kistraktorkal bővül a község gépparkja.
- Folyamatban van a **kultúrház tető- és hőszigetelésének**, valamint a **szennyvízhálózat bővítésének** közbeszerzése.

A testület meghallgatta a községgel együttműködő Rastislav Kubala mérnök beszámolóját az ógellei **Orgona vendéglő épületének** felújítására vonatkozó pályázati lehetőségekről. A testület megbízást adott a polgármesternek az óvodai férőhelyek növelését célzó pályázat elindítására. Sikeres pályázat esetén az egyházzal óvoda beltere megújul, az intézmény kapacitása 20 férőhellyel bővül. Az ógellei épület felújításával pedig további 20 óvodai férőhely alakul ki.

Usačov Péter

CSEMADOK HELYI ALAP- SZERVEZETÉ- NEK ÚJRA ALAKULÓ ÜLÉSE

A Csemadok helyi alapszerve-
zetének új elnöke: **Zöld László**

ÚJRAÉLESZTŐ BERENDEZÉS KÖZSÉGÜNKBEN - DEFIBRILÁTOR - AED

A Szlovák Vöröskereszt Dunaszerdahely járási szervezetének jóvoltából újraélesztő automatikus újraélesztő berendezéshez, úgynevezett Defibrilátorhoz jutott községünk. A berendezés az egykori községi hivatal épülete homlokzati falára a volt pénzautomata mellé van elhelyezve az Egyházzelle 46 cím alatt.

Az AED berendezés elérhetősége minden igénybevevő számára lehetővé van téve a következőképpen:

- A berendezést igénybevevő egyén a defibrilátorhoz érve felhívja a **155-ös** segélyhívó számot majd bejelenti, hogy Gellében szeretné igénybe venni a defibrilátort és kéri a védő szekrény nyitó kódját.
- A központ a kérésére visszaigazolja a kérvényező adatait, majd a rendelkezésére bocsátja a nyitókódot és vár a nyitás sikerességéig.

- Az igénybevevő betáplálja a négy-számjegyű kódot, majd az „E” gombbal megerősíti azt, miáltal a kódoló berendezés jelzi a sikeres nyitást, végül a kör alakú zár elfordítása után kinyílik az ajtó.
- A biztonsági szekrényben található védőkazetta ajtajának a lenyitása után kiemelhető a defibrilátor, miközben beindul a riasztó berendezés, amely a kazetta ajtaja visszaillesztése után újra elhallgat.
- Az igénybevevő egyén mielőtt elhagyja a helyszínt, a kör alakú zárral visszazárja a védőszekrényt, majd elsiet az elsősegélynyújtás helyszínére, ahol a berendezés

bekapcsolása után követi a berendezés kihangosított utasításait.

- A defibrilátort a használat után az igénybevevő egyén hasonló folyamattal azonnal visszahelyezi a készütségi helyére.

Kérjük, lakosainkat, hogy a defibrilátort csakis szükség esetén, vészhelyzetben vegyék igénybe, majd a használat után azonnal helyezték vissza a készütségi helyére!

Esetleges használatközbeni meghibásodását, kérjük, azonnal jelentsék a Gellei Községi Hivatalban, vagy a 155-ös segélyhívó számon!

-szerk-

A GELLEI PÉNZKIADÓ AUTOMATA MEGSZÜNTETÉSE

Tudatjuk lakosainkkal, hogy a ČSOB Banka a.s. a Gellei községbe kihelyezett pénzkidó automatáját többszöri rablási kísérlet és a legutóbbi nagymértékű megkárosítása miatt, véglegesen visszavonja a forgalomból és legutóbbi üzemeltetési helyéről.

Mivel átszervezési okokból az egész

ország területén elrendelte további 47 darab berendezése visszavonását, így a jövőben a gellei helyett sem tervezi újabb pénzkidó automatája kihelyezését.

Köszönjük eddigi együttműködését községünkkel.

-szerk-

SZÁJ ÉS KÖRÖMFÁJÁS - KÖZLEMÉNY

A Dunaszerdahelyi járásban megjelent ragadós száj- és körömfájás kapcsán a Szlovák Köztársaság főállatorvosa rendkívüli sürgősségi intézkedéseket hozott a fertőzés terjedésének megakadályozására. **Az intézkedések 2025. március 21-től hatályosak, visszavonásukig.**

A sürgősségi intézkedések alapján tilos:

- a szarvasmarhák, birkák, kecskék, sertések és egyéb párosujjú patás állatok bármilyen mozgatása, szállítása,
- a szarvasmarhák, juhok, kecskék,

sertések és egyéb párosujjú patás állatok tömegrendezvényeinek, piacainak, kiállításainak és tereleéseinek szervezése,

- illetéktelen személyek belépése a szarvasmarha-, juh-, kecske-, sertéstenyészetekbe és egyéb párosujjú patás állatok tenyészetéibe.

Az intézkedések által érintett állattenyésztők kötelesek az háztartásukba való belépésnél és a tenyészet közelében bebiztosítani a fertőtlenítés lehetőségét és annak folyamatos elvégzését!

A ragadós száj- és körömfájás emberre nem terjed át. Ennek ellenére elkerülhetetlen a meghozott higiéniai intézkedések szigorú betartása a fertőzés, állatok közti terjedésének megakadályozása érdekében.

A fentiekben felsorolt állatokkal való közlekedés, valamint az államhatáron át való bármilyen átkelés tilos!

Kérjük, lakosainkat hogy felelősségteljes hozzáállásukkal akadályozzák meg a fertőzés terjedését!

-szerk-

BIO HULLADÉKGYŰJTŐ EDÉNYEK A TEMETŐKBEN

Községünk temetőibe környezetvédelmi célból új 240 literes hulladékgyűjtő edények elhelyezésére került sor. Célunk, hogy megakadályozzuk a biológiailag lebomló hulladék összekeveredését az oszthatatlan temető-hulladékkal, csökkentve ezzel községünk kommunális hulladéka éves mennyiségét, melynek elszállítása lehelyezése a hulladékártolódba, a község nemkevés anyagi kiadásába kerül.

Kérjük lakosainkat, hogy vegyék figyelembe a gyűjtőedényeken található tájékoztató táblák utasításait, és csakis annak utasításai alapján helyezték a megengedett biológiailag lebomló hulladékot a barna színű gyűjtő edényekbe, hozzájárulva ezzel a környezetünk tisztántartásához, védelméhez, hulladékgazdálkodásunk, gazdaságosságának növeléséhez!

-szerk-

**BIOLOGICKY ROZLOŽITELNÝ KOMUNÁLNY ODPAD
BIOLÓGIAILAG LEBOMLÓ KOMMUNÁLIS HULLADÉK**

PATRÍ SEM

- Rezané a živé kvety vrátane zeminy, po odstránení plastových alebo keramických kochlíkov
- Živé vence po odstránení ich kovových súčastí
- Zelené a suché odpady rastlinného pôvodu

IDE TARTOZIK

- Vágott, vagy cserepes virág földdel együtt a műanyag, vagy kerámia virágcserep eltávolítása után
- Élővirág koszorúk a fém és műanyag részek nélkül
- Zöld és száraz növényi hulladékok

NEPATRÍ SEM!

- Sklenené a plastové svietniky, kahance, lampáše a ich kovové súčastky
- Umelé vence, keramické, plastové a kovové hrobové dekorácie
- Biologicky nerozložiteľné odpady (sáčky, vrecia, obaly)

NEM TARTOZIK IDE!

- Üveg és műanyag gyertyatartók, mécsesek, lámpások, valamint azok fémmatrészei
- Műkoszorúk, kerámia, fém és műanyag temetői díszek
- Biológiailag nem lebomló hulladék (zacskó, zsák, csomagolóanyag)

www.fcc-group.sk

DÔLEŽITÉ: Nevhadzujte bioodpad do kontajnera v plastových vreckách a kontajner po vhození odpadu riadne uzatvorte! **ĐAKUJEME**

FONTOS: Ne dobjon biohulladékot műanyag zacskóval együtt a gyűjtőedénybe és eldobás után az edényt gondosan zárja le! **KÖSZÖNJÜK**

**KÁSA PÉKSÉG - fatüzelésű
kemencében sült pékáru**
Péntek 18:45 – 20:00
a Gellei Piac téren

MINDEN SZOMBATON
7:00-10:00IG FRISS
ZÖLDSÉG ÉS GYÜMÖLCS
KAPHATÓ A FAGYIZÓ
PARKOLÓJÁBAN

AUTOSERVIS NGN

**Ipari üzlet – Horváth,
Egyházgelle 7**

Sunflower s.r.o.

PD HOLICE

Nyírfa vendéglő

Kósa Endre
tetőfedő, kőműves kisiparos
Kisbudafa 51

Bala[®]
akciiová spoločnosť

Revalo

Projekt • Predaj • Montáž • Servis
Klimatizácie • Vzduchotechnika
Tepelné čerpadlá • Rekuperátory
✉ jakli@revilo.eu.sk ☎ 0918 729 578

CETBAU

Kompletné stavebné práce
Rodinné domy na kľúč
Rekonštrukcia domov, bytov
Zemné a výkopové práce, autodoprava

Építőipari munkák teljeskörű kivitelezése

Kulcsrakész házak
Házak és lakások felújítása
Földmunkák markolóval, áruszállítás darus autóval

0908 385 117 • cetbausro@gmail.com • www.cetbau.sk

Projektovanie
dopravných stavieb

cesty, miestne
komunikácie, križovatky,
IBV, cyklotrasy,
spevnené plochy,
parkoviská, priemyselné
parky, dopravné
značenia

Közlekedési
létesítmények
tervezése

utak,
útkeresztezések,
lakónegyedek,
kerékpárutak, járdák,
parkolók, ipari parkok,
közúti jelzőtáblák

DKVIA

DKVIA s.r.o. www.dkvia.com +421 908 582 837 csano.david@dkvia.com

Születések

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Marko Plánka** és **Iván Ádin** örvendeztették meg szüleiket érkezésükkel.

Házasságkötések

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Gajvola Róbert** és **Bognár Szilvia**, valamint **Molnár Gábor** és **Borbély Anita** fogadtak örök hűséget egymásnak.

Sok boldogságot kívánunk!

Jubilánsok

„Nemes szép élethez nem kellenek nagy cselekedetek. Csupán tiszta szív és sok-sok szeretet.“

(Pázmány Péter)

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta 11 szép kerek évfordulónak örvendhettünk.

Név szerint: **Mészáros Irén**, **Bognár Katalin**, **Álló György**, **Füssi Gizella**, **Miklós Lóránt**, **Németh Gabriella**, **Takács Zsuzsanna**, **Vida Erzsébet**, **Nagy Erzsébet**, **Bartal Zsuzsanna** és **Fürdös Mária**

Az ünnepelteknek tiszta szívből gratulálunk és jó egészséget kívánunk!

Elhalálozás

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta **Vércse Veronika**, **Fehér Erzsébet**, **Németh Dénes Imre**, **Bernáth Tibor**, **Vércse Miklós** és **Csomor Elemér** gellei lakosainktól vettünk örök búcsút.

Nyugodjanak békében!

„PILLANAT- KÉPEK A MAGYAR KÖLTÉSZEK NAPJÁRÓL“

